

Glasilo Osnovne šole Lesično

ZIMZELEN

Šolsko leto 2023/2024

UREDNIŠTVO

UREDNIKA

KLAVDIJA NAMURŠ, učiteljica
izbirnega predmeta šolsko
novinarstvo

UREDNIŠKI ODBOR

ALJA ZIDAR
NEŽA PLOŠTAJNER
LARISA POTOČNIK
LUKA ČEPIN
LOVRO ZALOKAR

Naslovnica: Laura Užmah, 2. razred

Lektoriranje in tehnična izvedba:

Klavdija Namurš, prof. slov.

JULIJ, 2024

UVODNIK

Dragi naši zvesti bralci,

zaključili smo še eno uspešno šolsko leto. Bilo je pestro, ustvarjalno, dinamično in, kot vsako, posebno. Pred vami je nova izdaja šolskega spletnega glasila *Zimzelen*. Tokrat smo ga pripravili skupaj z nekaterimi učenci 7. razreda, zato je zopet nekaj posebnega, unikatnega, drugačnega.

Glasilo združuje literarne in ustvarjalne izdelke učencev iz vseh razredov naše osnovne šole. Nastajali so pri različnih predmetih in pri pripravi gradiva so nam na pomoč priskočile nekatere učiteljice/razredničarke.

Zagotovo bo to glasilo lep spomin na določene generacije in dokaz, kaj vse učenci počno v šoli poleg rednega pouka. Naslavlja različne bralce in daje vpogled v šolski utrip.

Želimo vam prijetno poletno listanje oz. branje!

Urednica Klavdija Namurš z novinarsko ekipo

KAZALO

Prvošolčki

... se predstavijo	1-3
... ustvarjajo	4
... in berejo	5

Drugošolci

... samostojno pišejo	6-8
... opazujejo naravo	9
... in živalski svet okoli sebe	10

Tretješolci

... so pomahali v svet	11
... in šolsko leto zaključili s pesmijo	12

Četrtošolci

... so pisali zgodbe	13-14
... in razmišljali o sebi	15-17

Petošolci

... pišejo nadaljevanja zgodb	18-20
... risanje stripov je njihova strast	21-23
Krepimo različne jezike	24-26
	27-30

Šestošolci

... so razmišljali o pomenu voda	31-32
... in bili vsestransko ustvarjalni	33-35

Sedmošolci

... so se vrnili v čas osamosvojitvene vojne	36-39
... in se preizkusili v izdelovanju linorezov	40-41

Osmošolci

... so razmišljali o kmečkih uporih	42-43
... in s pesmijo budili sodobnega najstnika	44-48
... in peli hvalnice svoji domovini	49

Devetošolci

... so poustvarjali o različnih zgodbah	50-52
... in nas na koncu zapustili	53-55

Podelitev priznanj zlatim bralcem in bralkam	56
---	----

Noč branja	57-58
-------------------	-------

Pisateljica Leja Kozole in njen prvenec	59-60
--	-------

PRVOŠOLČKI se predstavijo ...

... razmišljajo o tem, kaj jim je bilo najbolj všeč v šoli in kaj sicer najraje počnejo.

Ani Ljubej bo najbolj ostal v spominu športni dan. Rada računa.

Alini Leskovšek je bil zelo všeč obisk Arboretuma Volčji Potok. Rada rešuje uganke.

Zarji Žlender je bil všeč obisk Arboretuma Volčji Potok. Pri pouku pa najraje piše.

Liam Poznič je užival na plavalnem tečaju, sicer pa zelo rad telovadi pri urah športa.

Žana Magdalena je navdušil
obisk Tehnoparka. Rad
telovadi pri športu.

Inji Recko je bil najbolj všeč
obisk Arboretuma Volčji
Potok. Pri pouku pa najraje
piše.

Marku Gajšku je bil najbolj
všeč športni dan v Kozjem.
Rad ima matematiko in
šport.

Tjašu Kunaju bo najbolj ostal
v spominu obisk Tehnoparka
Celje. Rad računa, riše, bere.

Živi Žerak bo najbolj v
spominu ostal športni dan.
Pri pouku pa najraje računa.

Eneju Amonu bo v spominu
ostal plavalni tečaj. Najraje
igra nogomet.

Manci Koprivc je
bil najbolj všeč
obisk Arboretuma
Voljčji Potok. Rada
piše in riše.

Evi Miji Debelak je bil
najbolj všeč športni dan.
Rada se igra.

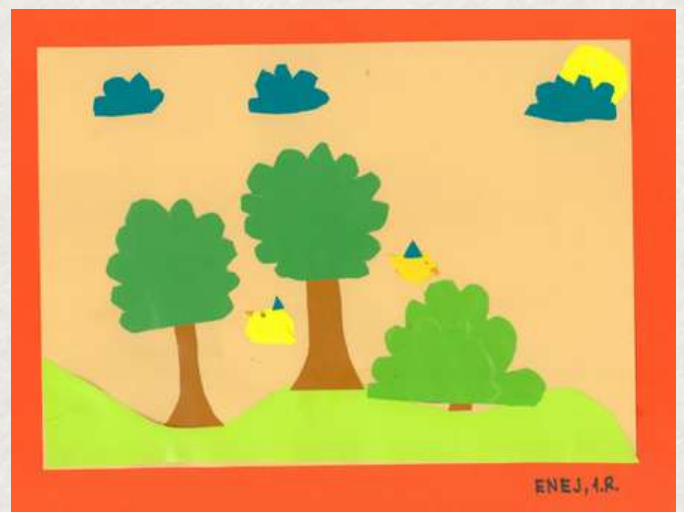

Davida Čepina je najbolj
navdušil obisk Tehnoparka
Celje. Rad ima matematiko in
risanje.

Janu Hohneću je najbolj
ostal v spominu plavalni
tečaj. Rad ima šport.

... ustvarjajo

... in berejo

Ujel sem škrate je naslov ene izmed šestih knjig, ki so jo prvošolci prebrali v sklopu projekta Naša mala knjižnica. Projekt spodbuja veselje do branja in z ustvarjalnimi nalogami pomaga vzgajati vseživljenjske bralce.

Nekega dne otrok v garaži najde nekaj majhnega in hitrega. Škrat je! Z vonjem po rožmarinu. Ujame ga v kozarec in ga opazuje. O, saj škratek vendar govori, pa nič kaj prijazen ni! Toda čeprav ni ravno najbolj družabno bitje, bi se tudi otrok moral malo poboljšati. Škrat pobegne, in to skoraj v gobček sosedovega mačka, nakar otrokova gesta spremeni vse: tudi če se njun odnos ni začel najbolje, se porodita spoštovanje in prijateljstvo. (Vir: <https://www.nasamalaknjiznica.si/>)

Otroci so z učiteljico Urško poustvarjali. Vsak je narisal svojega škrate in ga predstavil ostalim. Nazadnje so škrate izrezali in jih speli skupaj tako, da so se držali za roke – tako so ustvarili pisano škratevsko povorko, ki je polepšala naš razred.

DRUGOŠOLCI samostojno pišejo

VELIKA ŽELJA KRALJA IN KRALJICE

Nekoč je na devetimi gorami stal grad. V njem sta živela kralj in kraljica, ki sta si zelo želela otrok.

Nekoga dne sta v gozdu srečala stanko, ki ju je prosila za kos kruha in požirek vode. Kralju in kraljici se je stanika namikila, zato sta ji ponudila jabolko in kolaček, ki ga je kralj nosil v svojem šepu. Stanika je bila vesela. V zahvalo jima je rekla, da se jima bo izpolnila želja čez devet mesecev.

In res sta se kralju in kraljici rodila sin in hčerka. Kralj in kraljica sta bila vesela.

Jurej Deljak, 2.R.

KATARINA IN ČUDEŽNA LUTKA

Predavnimi časi je živel lepa deklica, ki ji je bilo ime Katarina. Zaželela si je, da bi imela lutko, ki bi ji iskala sladkarije. Slišala jo je drobna ptička. Rekla ji je: Kar si si zaželela, to boš tudi dobila.

Začelo se je temniti. Katarina je odšla spat. Naslednji dan se je zbudila in na okenski polici je bila govoreča lutka. Katarina ji je rekla:

LUTKICA MOJA,
BRŽ V KUHINJO SE SPRAVI
IN SLADKARIJE MI NAPRAVI.

Potem je prišla mačeha in jo vprašala kje je dobila novo igračo. Katarina ji je povedala, da to ni navadna igrača. Pokazala je mačehi, kako deluje. Ko je mačeha to videla, ji je vzela lutko in jo nagnala od doma. Mačeha pa je rekla čarobne besede:

LUTKA MOJA,
BRŽ V KOPALNICO SE SPRAVI
IN SLADKARIJE MI NAPRAVI.

Lutka ni nič naredila. Mačeha je rekla, da ta lutka ni čarobna. Poiskala je Katarino naj ima to lutko in naj pride nazaj domov. Katarina se je vrnila domov.

BRINA IN ČAROBNI UMIVALNIK

Nekoč, pred davnimi časi je živel v nekem mestu Brina. Želela je, da bi imela čudežni umivalnik. Rekla je: Pridi, prid umivalnik, umij mi roke, obrax. In, to se je res zgodilo. Brina je bila zelo, zelo vesela. Nato je v sobo stopila mačeha. Uprašala jo je, zakaj si sedaj hitreje umivaš roke. Brina ji je povedala, da ima čudežni umivalnik. Mačeha je hotela, da ji Brina da umivalnik. Brina ji ga nekaj časa ni hotela dati. Potem pa ji ga je le dala. Mačeha je takoj rekla: Umivalnik, brž xalij mi roke, obrax. Voda je začela spricati. Mačeha je bežala in klicala Brino. Ko jo je zagledala, jo je nosila, naj ustavi vodo.

Brina je xaklicala: Pridi, prid umivalnik. Ne xaj spricati vodo. Mačeha je Brini vrnila umivalnik in ni več jemala stvari, ki niso bile njene.

Mija, 2. R

ČAROBNI NALIVNIK

Pred davnimi časi je živel Patrik, ki je počasi pisal. Patrik si je žele, da bi hitro pisal. Bil je vikend. Patrik še vedno ni pisal hitro. Rekel je, da ne zna pisati tako kot drugi. Bil je zelo žalosten. Zaželel si je, da bi imel nalivnik, ki bi sam pisal. Slišala ga je ptička in mu uresničila željo.

Patrik je vzel nalivnik in rekel: NALIVNIK, PIŠI MI DOMAČO NALOGO.

Nalivnik je takoj začel pisati.

Patrik je bil srečen, ker je nalivnik hitro pisal.

ČAROBNI GLAVNIK

Za devetimi gorami je stala hišica. V njej je živela deklica po imenu Nika.

Njeni lasje so bili razkuštrani. Morala si jih je česati vsake pol ure. Ker se je morala tako pogosto česati, so jo bolele roke. Zato si je zaželela čarobni glavnik. Rekla bi mu čarobne besede in glavnik bi jo že česal.

Tisti dan, ko si je to zaželela, ji je izpadel zob. Položila ga je pod vzglavnik. Ko je zjutraj pogledala pod vzglavnik, je zagledala glavnik. Mislila si je, da je to čarobni glavnik. Preizkusila ga je in mu rekla čarobne besede:

GLAVNIKEC, GLAVNIKEC!
HITRO PO MOJI GLAVI ZAPLEŠI
IN LESE MI POČESI.

Čarobne besede so delovale. Nika je bila vesela, ker je od sedaj naprej imela lepe lase.

ČAROBNO KOLO

Nekoč, pred davnimi časi je obstajalo čarobno kolo.

To čarobno kolo je imelo pedala in čarobni motorček, ki je lahko sam peljal gor po hribu. To kolo je bilo princeskino. Če je morala gor po hribu, je pritisnila rdeč gumb in kolo jo je odpeljalo na vrh hriba.

Hudobna mačeha je želela imeti to kolo in ji ga je ukradla. Ampak to kolo je bilo prečarobno. Zgodilo se je, da je mačeha pritisnila na zeleni gumb motorčka. Motorček ni delal. Mačeha ga ni znala prižgati.

Ko je ugotovila, da ne deluje, ga je vrnila nazaj princeski.

Opazujejo naravo ...

Laura U.

Irenej D.

Neža Č.

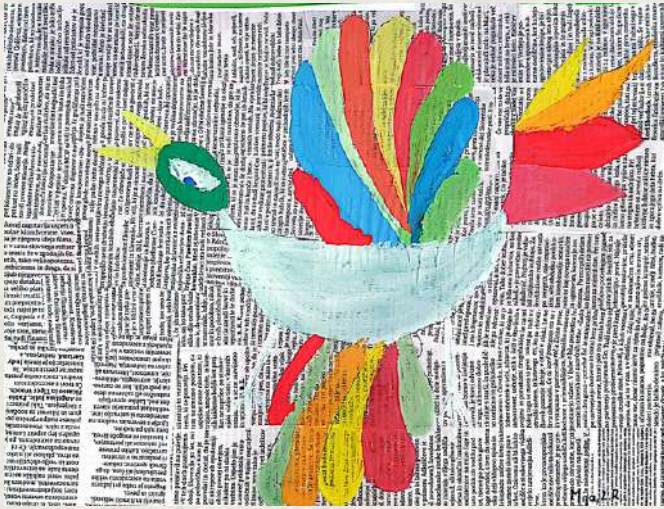

Mija T.

Rene L.

... in živalski svet okoli sebe

Mija T.

Neža Č.

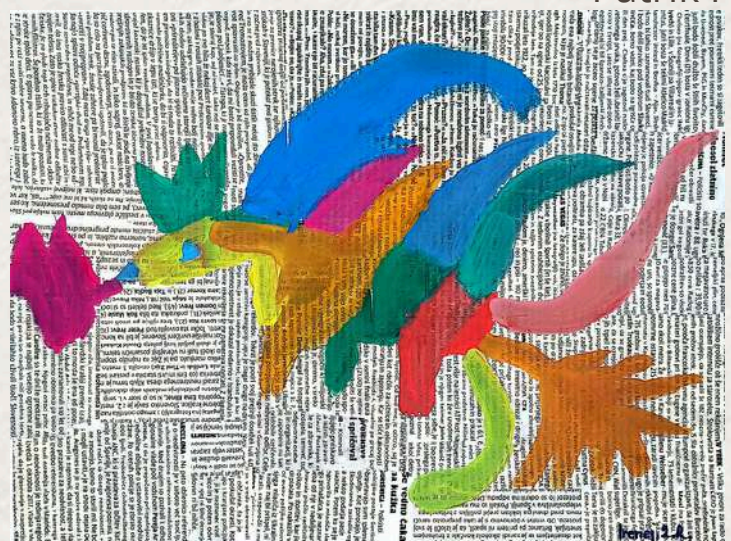
Rene L.

Patrik P.

Laura U.

Irenej D.

TRETJEŠOLCI

so pomahali v svet ...

Projekt »Pomahajmo v svet« je mednarodni projekt, preko katerega se mlajši učenci v šolah med seboj povezujejo preko video omrežja. Program »Pet prstov« vsebuje pet tem. Vsak mesec smo se spoznali z eno, pripravili predstavitev, se srečali z učenci iz Litve, drug drugemu predstavili opravljeno delo in se naučili veliko novih besed v angleškem jeziku. Naše teme so bile To sem jaz, Jaz in moja družina, Jaz in moja šola, Jaz in moje mesto, Jaz in moja država. Naše zaključno srečanje smo ustvarili po svojih željah in si vsi skupaj zaželeli veliko lepega v nadaljnjih letih izobraževanja.

Pri spoznavanju naših prijateljev smo pridobili veliko novega znanja o sebi in naših prijateljih, o naši in njihovi šoli, o našem in njihovem mestu, o naši in njihovi državi, o naši in njihovi kulturi in tradiciji. Vse te pridobitve nas vodijo k razumevanju, razumevanje pa k sprejemanju drugačnosti.

Tretješolke Lija, Zala, Manja, Brina in drugošolci Neža, Mija in Patrik so svoje delo opravili več kot odlično in vedno znova pristopili k dejavnostim z veliko mero vedoželjnosti. Ob zaključku so izrazili željo, da si še želijo podobnega sodelovanja s šolami iz drugih držav.

Koordinatorica: Liljana Cerar

... in šolsko leto zaključili s pesmijo

V šolo hodili smo od jeseni,
včasih pri pouku bili smo leni.
Veliko smo se naučili,
različna znanja pridobili.
Zdaj poletje vabi nas v naravo,
da s prijatelji organiziramo zabavo.
Veliko se bomo igrali
in dopoldan dlje spali.
V roke vzeli bomo tudi knjigo,
da bo poletje bolj zanimivo.
V vročih dneh se bomo z vodo ohladili,
v senci s prijatelji osvežilno pijačo spili.

Učenci in učenke 3. razreda

ANA SE BOJI ŽAB

Živela je Ana, ki je hodila v 4. razred. Imela je najboljšo prijateljico Lauro. Laura je imela doma na kmetiji pse, žabe, ribe, mačke, kokoši. Ana in Laura sta se zmenili, da bo Ana prišla aprila k Lauri na počitnice.

Ko je Ana prišla k njej, ji je Laura najprej pokazala vse živali. Potem sta skakali po trampolinu, nato je Ana slišala neko reganje. Na trampolin je skočila žaba in Ana je zakričala: »Aaaaaaa, bojim se žab!« Laura jo je dvignila in jo tolažila: »Saj žaba ti ne bo nič naredila, samo videla je, da midve skačeva in žabica je prišla zraven.«

Laura jo je odnesla k mlaki in Ana je rekla: »Morda bom morala večkrat priti k tebi, da se bom navadila žab.«

Laura je vprašala: »Zakaj se bojiš žab? Se potem tudi bojiš knjige Jure Kvak Kvak?«

»Daj, Laura, jaz se ne bojim knjig, to so samo slike,« se je jezila Ana.

Laura se ji je smejala, Ana pa ji je vrnila: »Ker si me zafrkavala, te bom pa zdaj lovila.«

»Ne boš me ujela,« je zaklicala Laura in stekla po travniku.

Eva Magdalenc, 4. r.

ŽABA MAVRICIJA GRE NA MORJE

Živela je žaba Mavricija. Ime je dobila, ker je bila cela mavrična. Mavricija ni bila navadna žaba, hotela je potovati in raziskovati. Nekega dne je hotela iti na morje, ker tam še nikoli ni bila.

Odšla je na morje z žabjim motorjem, ki je bil čisto nov. Bil je mavričen kot Mavricija. Brum, brum, brum in že je ni bilo več. Ko so v ribniku izvedeli, da je šla, so se spraševali, če bo prišla domov z dobrimi ali slabimi novicami. Ko se je po dveh tednih vrnila domov, so jo vsi spraševali, kako je bilo. Vsem je povedala, da tam ni bilo muh in da je lahko jedla samo komarčke ali kako se jim že reče. Opeklo jo je sonce in bila je čisto suha. Ko je plavala v morju, jo je koža močno srbela, v vodi pa je videla neka bitja, ki so bila brez krakov in čisto ovalna. Niti malo ji niso bila podobna. Ker ji tam ni bilo všeč, si je zaželela nazaj v zeleni raj. Odločila se je, da nikoli več ne gre na morje. Povsod je lepo, a doma je najlepše.

Nika Romih, 4. razred

ZDRAVNIŠKA ŽABA

Nekoč je živela žaba. Ampak ni bila navadna žaba, ker je bila zdravniška žaba. Zdravila je kopenske in vodne živali brezplačno in zato so jo imeli vsi bolniki radi.

Ko se je zdravniška žaba nekega jutra prebudila, je po jutranji žabji kavi že slišala zvonjenje službenega telefona. Kot po navadi je bil spet bolnik, tokrat jo je klicala prijateljica žabica Regonja, ker je zbolela in dobila dvoživno gripo. Zdravniška žaba je plavala, kolikor hitro je lahko vse do njene mlake s polno torbo zdravil. Ko je priplavala do naslova ŽABJA MLAKA 13, je potrkala in zaslišala prijateljičin glas, ki je glasno regal: »Kar naprej.« Zdravniška žaba je vstopila in ji dala najboljše in najdražje zdravilo, nato pa ji je še skuhala čaj iz ZELENE MLAKE.

Regonja je hitro ozdravela, potem je zdravniški žabi ponudila 5 ZLATIH MLAK (žabji denar). Ni ga vzela. Regonja je naslednje jutro poklicala vse kopenske in vodne prijatelje. Rekla je, da si zdravniška žaba zasluži nagrado za vse, ki jih je ozdravila. Vsi so prikimali, čisto majhna ribica je rekla: »Ozdravila mi je morsko bolezen, vsi so povedali tudi, kolikokrat je pomagala njim. Naslednja dva tedna so zbirali denar, da so ji kupili čudovito mlako z zalogo hrane, leseno moderno hišo in seveda lepo žabjo teraso. Ko so ji to pokazali, je bila neizmerno vesela in na ves glas zavpila: »Hureeeg.« Ko je imela vse tako lepo, jih je velikokrat povabila na obisk in se jim vsakič zahvalila.

Ajda Kunaj, 4. r.

... in razmišljali o sebi

U šoli mi je najljubši predmet glasba. U sosalokami se medu drugim svoj so zelo zabavne. Doma pa se rada ukvarjam s mojo sestro Lariso, ker mi včasih tudi kaj pomaga. Moja soba je bele, rumene, raze in malo zelene barve. Na eni steni imam prilepljene metuljčke, na drugi imam dve slikici, na tretji okno, na najlepši mi pa mi je mami narisala

ta velike rose, ko sem bila
juna se čisto majhna.
Moja hiša je zelo lepa.
Zelo rada imam svoje družino.
Ked poletnimi počitnicami
pa gremo tudi kdaj na morje.
Moje najlepši letni čas je pomlad.

Hand-drawn illustrations at the bottom of the page include a yellow sun with rays, a purple butterfly, a small black and yellow bee, and a red flower with green leaves.

Zanimajo me tudi zanimivosti
o živalih. Narocena sem na revijo
Moj planet, kjer preberem marsi
katero zanimivost. Na rodni je mi
je bila zanimiva hodeča palma.

Imam psa Medata, rad
se igram z njim. Imam
tudi mačke Rad in delujem
iz lesa, naredil sem še
figuro, masko, telefono in
tako naprej. Rad risem,
berem, se igram z bratcem
bratcem.

Leto 2023 si bom
zapomnil po moji
zmagi na brosu.
Bil sem zelo vesel ker
sem zmagal. Zapomnil
si bom tudi no
soli v marcu in
Zusterni na maju.

DRUŽINA:

Živim z mami, oti, babico in mojo sestro Lariso. Ti so do mene zelo prijazni. In tudi jaz imam njih zelo rada. Skupaj imamo še veliko lepih spominov in jaz sem zelo srečna, da jih imam.

Ime mi je Brina. Pišem se Klender. Stara sem 9 let. Stanujem v Kaganju. Imam mlajšega brata Uliverja in mlajšo sestro Karjo. Moji mami je ime Rebeka, oti pa Boris. Imam dolge svetlo rjave lase in modre oči.

HOBII

Zelo rada igram košarko. 2x na teden imam treninge v Badkupertiku. Rada igram igrice, zelo rada rišem.

KAJ IMAM RADA

Zelo rada igram igrice, in rada igram s prijatelji. Moja najboljši prijatelj je Udi. Uživam v pitju, sladkolu in coca coli. Moja najljubša predmeta sta angleščina in likovni pouk.

V šoli obiskujem naslednje krožke: ritmična gimnastika, angleški krožek in dramski krožek. Po zimi se rada sanjam, smučam in drsam. Poleti rada plavam v morju in bazenu. Spomladi in jeseni kolesarim in rolam. Radar pa je zunaj, pa igram namizne igre in remonjige.

Moja najljubša hrana so špageti. Zelo rada imam sadje, še posebej melono in lubenico. Ne maram cveta. Moja najljubša pijača je fanta. Modra je moja najljubša barva. Lošolka Iris je moja najboljša prijateljica.

PETOŠOLCI

Pet junakinj, pet junakov
to je skupaj že deset,
pridnih rok in bistrim glav
bodo enkrat spremenili svet.

Aleksej Zidar

Ob besedilih radi razmišljajo in poustvarjajo ...

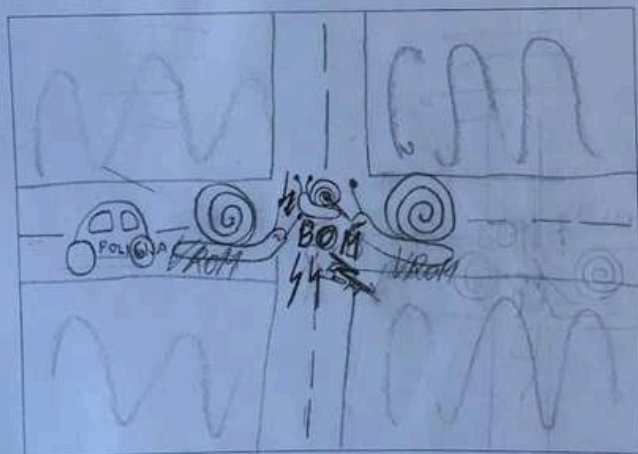
NESREČA

ZAPISNIK

Naštejte posledice prometne nesreče:

1. Trčenje dveh vozil (POLŽEV), prehitra vožnja, brez luči v megli
2. Poškodbe vsak pol roga izgubita
3. Povožila Matjaž je medlel sredi ceste
4. Pritekli so redarji (POLICISTI), naredili zapisnik
5. Vse to pojde pred sodnika
6. Dva voznika (POLŽA) doleti kazen (GRESTA V ZAPOR)

Narišite skico udeležencev nezgode:

Tone Pavček: Nesreča

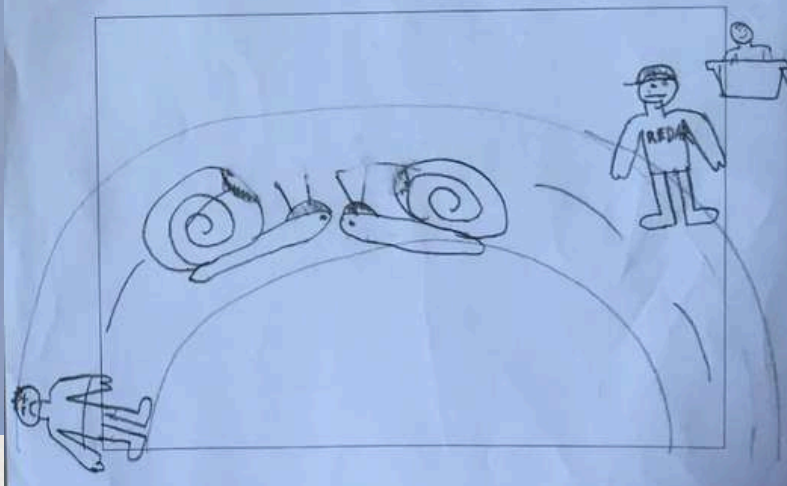
NESREČA

ZAPISNIK

Naštejte posledice prometne nesreče:

1. hitra vožnja, prehitra vožnja
2. vsak stari pol roga izgubila
3. redarji so pritekli
4. Matjaž je sredi ceste
5. vse to ho šlo pred sodnika
6. Matjaž je medlel

Narišite skico udeležencev nezgode:

INTERVJU

Maček se je pisno pritožil nad slabim dopustom.

Sestavite PRITOŽBO, v kateri napišete:

- kje je dopustoval,
- kdaj je dopustoval,
- kaj je pričakoval,
- kaj je dobil,
- zakaj tja ne bo več šel.

Dopustoval je na morju. Dopustoval je v poznih dneh. Pričakoval je dobra hrana, misli, da bi se igrala hrana in voda glava. Tja ne bo več šel, zato ker mu je morje hujše. In mu ne dopustijo, ni bilo veselja, ker je mu je doma, ker je velika misli, ker je na morju, ker je velika misli, ker je velika misli.

Jana Čerin, 5. r

Pritožba

Dopustoval sem na morju v mesecu avgustu. Pričakoval sem slabo hrano in veliko misli. Dobil pa sem slabo hrano in slabo vodo. Tja ne grem več, ker sem zaradi vsega slabejši izčrpani. Tja dopust mi ni bil pravi nič misli.

Tina Romih

Tone Pavček: *Intervju*

Leopold Suhodolčan: *Naočnik in očalnik*

IME: Očalnik
PRIIMEK: Debeluh
SPOL: moški
ROJSTVO: 2.10.1688 ob 2.50
NASLOV: Šentjur 15 a
DRŽAVA: Debeluhi in Suhisi

POKLIC: Detektiv
POROČJE: Speditci

EVIDENČNA ŠTEVILKA: 03410782054

IME: Ngočnik
PRIIMEK: Suh
SPOL: moški
ROJSTVO: 3.10.1689 ob 3.50
NASLOV: Šentjur 15a
DRŽAVA: Debeluhi in Suhi.si

POKLIC: Detektiv
PODROČJE: specialec

EVIDENČNA ŠTEVILKA: 90315467189

IME: OČALNIK
PRIIMEK: OTO
NASLOV: KRANJ 31 ULICA KRANJ
SPOL: MOŠKI
ROJSTVO: 28.2.1999, JESENICE, 5,00
POKLIC: DETEKTIV T
PODROČJE: KRIMINALIST
EVIDENČNA ŠTEVILKA: 7799 0001354110
DRŽAVA: SLOVENIJA

IME: NAOČNIK
PRIIMEK: KIŠTA
NASLOV: KAMEN 199595,2
ROJSTVO: 30.7.1990, MIKRO 4 b, čas 12.59
POKLIC: DETEKTIV
EVIDENČNA ŠTEVILKA: 137349199584
DRŽAVA: SLOVENIJA

MOŠKI

PODPIS:

M. Swintz: *Kraljevi smetanovi kolački* ... pišejo nadaljevanja zgodb ...

Ko je princesa šla na pot, je kmalu ugotovila, da če bo šla peš, ne bo daleč prišla.

A čez nekaj časa jo je zagledal kmet in rekel: »Kam pa greš, princesa?«

»Dober dan, grem v votlino, kjer stanuje čarovnica.«

»Zakaj pa?«

»Čarovnica je mojemu očetu ukradla knjigo z recepti in zdaj jo grem iskat. Adijo!«

»Počakaj, princesa, pot do čarovnice je dolga in ne boš zmogla peš. Tu imaš konja.«

»O, hvala.«

In potem je kraljična nadaljevala pot. Čez nekaj ur je končno prišla do votline. Kraljično je bilo sprva strah, a je vseeno šla noter. Rekla si je: »Da se poročim s pažem, bom naredila vse.«

Ko je prišla do stanovanja od čarovnice, je nekaj dišalo po kisli juhi in kmalu je ugotovila, da čarovnica kuha kosilo.

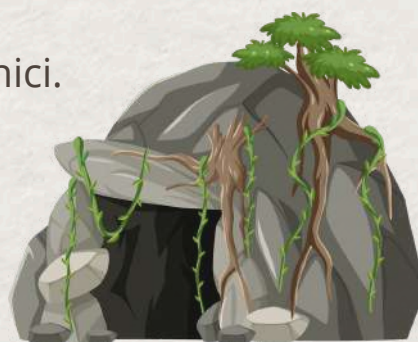
Hodila je po hodniku in naenkrat prišla v spalnico. »O, tam je knjiga z recepti!« Hitro jo je vzela in dala v nahrbtnik. A začel je piskati alarm. »O, ne ...«

Čarovnica je hitro stekla iz kuhinje v spalnico. Princesa se je znašla in se hitro skrila za vrata. Ko je čarovnica stopila v spalnico, pa je princesa hitro šla iz spalnice in za sabo zaprla vrata in jih za vsak slučaj še zaklenila. Potem je šla v kuhinjo, si vzela juho, da ne bo lačna, in hitro zajezdila konja.

Ko je jahala, ji je knjiga pasla v vodo. »O, ne, kaj naj pa naredim zdaj?« Stopila je s konja in pobrala knjigo. Odločila se je, da se bo s knjigo ukvarjala pozneje in da gre zdaj jest. Ko je jedla, je po nesreči knjigo polila s kislom juho. »Ojoj, zdaj pa še to!«

A kar naenkrat se je knjiga začela bleščati in ko je knjigo odprla, se je bleščala tako, kot bi bila nova. Ugotovila je, da je ta juha čarobna. Hitro je splezala na konja in odjezdila domov.

Doma je dala knjigo kralju in končno se je lahko poročila. S pažem sta se srečno poročila. Pravijo, da je čarovnica še vedno zaklenjena v spalnici.

Jakob Čepin

Princeska: »O, na to pa nisem pomislila! Kaj pa naj naredim, če ne vem, kje je doma ta coprnicica?«

(Sreča Fridrika II.)

Princ Friderik III.: »O, zdravo, kraljeva princesa, kam pa kam?«

Princeska: »Kaj bi pa ti rad, ne bom se poročila s tabo, tako da veš!«

Princ Friderik III.: »Potem pa ne izveš, kje živi čarovnica. Slišal sem, da se boš poročila s pažem.«

Princeska: »Ja, pa kaj. No, povej mi, prosim ... mogoče ti lahko kako pomagam ...«

Princ Friderik III.: »Mogoče pa res. Daj mi en vroč poljub.«

Princeska: »Hm ... v redu. Pridi sem.«

(Princeska odide k coprnici, v hiši ji spodrsne, oglasi se muca Bela.)

Čarovnica: »Kdo je tu? A, ti si, Bela, muc-muc.«

Princeska (tiho sama pri sebi): »Še dobro, da me ni videla. Kako jo bom spravila ven?«

(Nato pride Gadgnik čarovnici prodajat robo.)

Čarovnica: »Končno si prišel! Kupila bom neka robe.«

Gadgnik: »Na, tole vzemi, zelo poceni je, stane 5 fratkof.«

(Medtem princeska najde recept, ga vzame in hitro odide v gozd. Doma v svoji sobi ga napiše na novo.)

Princeska: »Zdaj imam priložnost! Tukaj je recept za smetanove kolačke!«

Kraljica: »Si že nazaj?«

Princeska: »Ja, mama. Takoj pridem.«

(Pohiti k očetu.)

Kralj: »Si mi prinesla recept?«

Princeska: »Da, oče!«

Kralj (slovesno): »Draga hčerka, lahko se poročiš s pažem, ker si mi prinesla recept za smetanove kolačke!«

Kraljica: »O, ne, ta sramota ...«

Estella Romih

Princeskin načrt

(Princeska zapusti grad in gre v čarovničino votlino.)

Princeska: »Čarovnica, kje si? Hura, najin načrt je uspel!«

Čarovnica: »O, princeska, si le prišla.«

Princeska: »Delo si super opravila, kot sva se dogovorili. Ti ukradeš recept za smetanove kolačke, jaz ga pridem iskat in se lahko poročim s pažem.«

Čarovnica: »Res sva se tako dogovorili, a ne bo tako preprosto. Pomagal sem ti, zdaj pa želim plačilo.«

Princeska: »Plačilo? S čim pa ti lahko to poplačam?«

Čarovnica: »Veliko ponudb sem dobila za ta recept, želijo si ga kralji od blizu in daleč. Ponujajo mi skrinje zlata. Vsi si želijo jesti smetanove kolačke.«

Princeska: »Toliko zlata pa nimam s sabo. Rekla si, da mi boš zastonj pomagala.«

Čarovnica: »Takrat še nisem vedela, kako slastni so smetanovi kolački ... Imaš pa s sabo svojo krono. Toliko zlata je veliko vredno. Daj mi svojo krono, pa dobiš recept.«

Princeska: »Ta krona mi res veliko pomeni, že od rojstva jo nosim. Le kaj naj naredim?«

Čarovnica: »Čas se izteka, princesa. Odloči se hitro, sicer bom recept prodala komu drugemu.«

Princeska: »Prav, izvoli mojo krono. Vse bom naredila, da se lahko poročim s svojim ljubim pažem.«

Čarovnica: »Pametna odločitev! Oh, vedno sem si želela takšno krono.

Princeska, želim ti veliko sreče v zakonu.«

(Princeska se vrne v grad.)

Kralj: »O, moja ljuba hčerka! Kako hitro si se vrnila. Ali imaš recept?«

Princeska: »Seveda, oče. Čarovnica mi ga je dala, a v zameno sem ji morala dati svojo krono.«

Kralj: »Ah, nič hudega. Tudi brez krone si moja princeska. Jaz pa brez smetanovih kolačkov ne bi mogel biti kralj. Nesi recept v kuhinjo. Pek naj speče dva tisoč kolačkov, saj se še danes poročiš s pažem.«

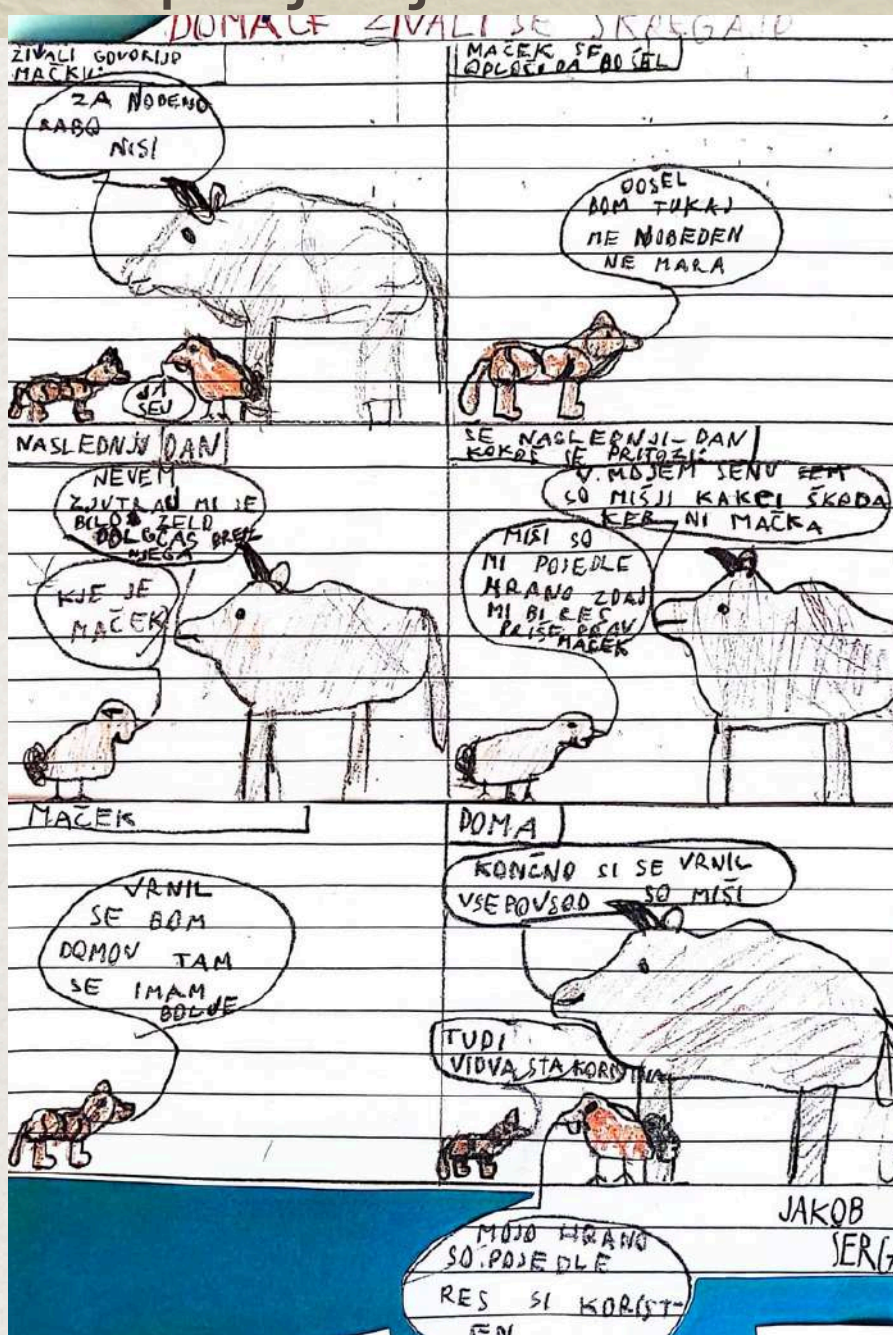
Tina Romih

Princesa je takoj odšla na pot. Najprej je našla medvedjo jamo, nato dihurjevo in na koncu ni in ni našla nobene jame več. Potem je čez grmovje in zagledala je jamo, v kateri je živel čarovnica. Recepta ni bilo več. Princesa je čarovnico vprašala, kako ji je ime. Rekla je, da nima imena. Princesa je še enkrat vprašala, kje je recept. Čarovnica je rekla, da ga res nima. Princesa se je vrnila v grad. Kralj je bil vesel, kljub temu, da mu ni prinesla recepta za smetanove kolačke. Nato si je Artur izmislil vse možne recepte za različne kolačke, dokler ni odkril recepta za žabje kolače. Žal pa so bili kolački takšni, da so vsi pomrli zaradi pokvarjenih žab. In tako so na grad prišli drugi plemiči.

Glorigja Ljubej

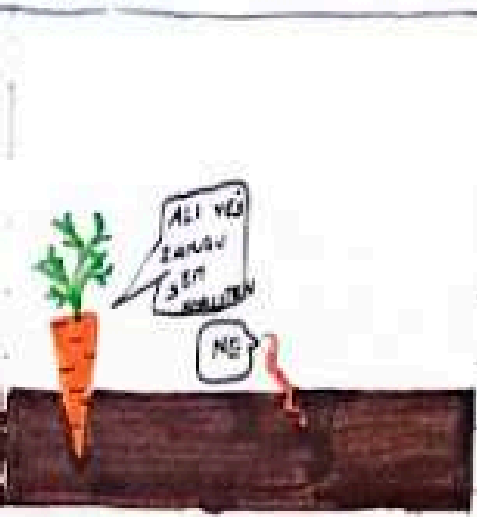
Risanje stripov je njihova strast ...

1. prizor

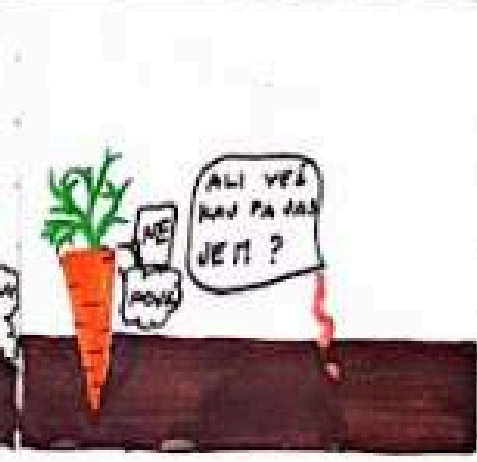
2. prizor

3. prizor

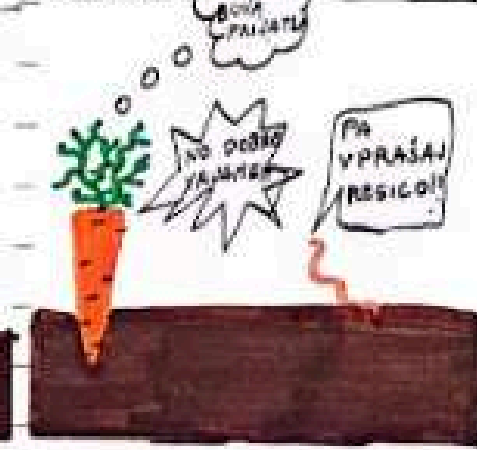
4. prizor

5. prizor

6. prizor

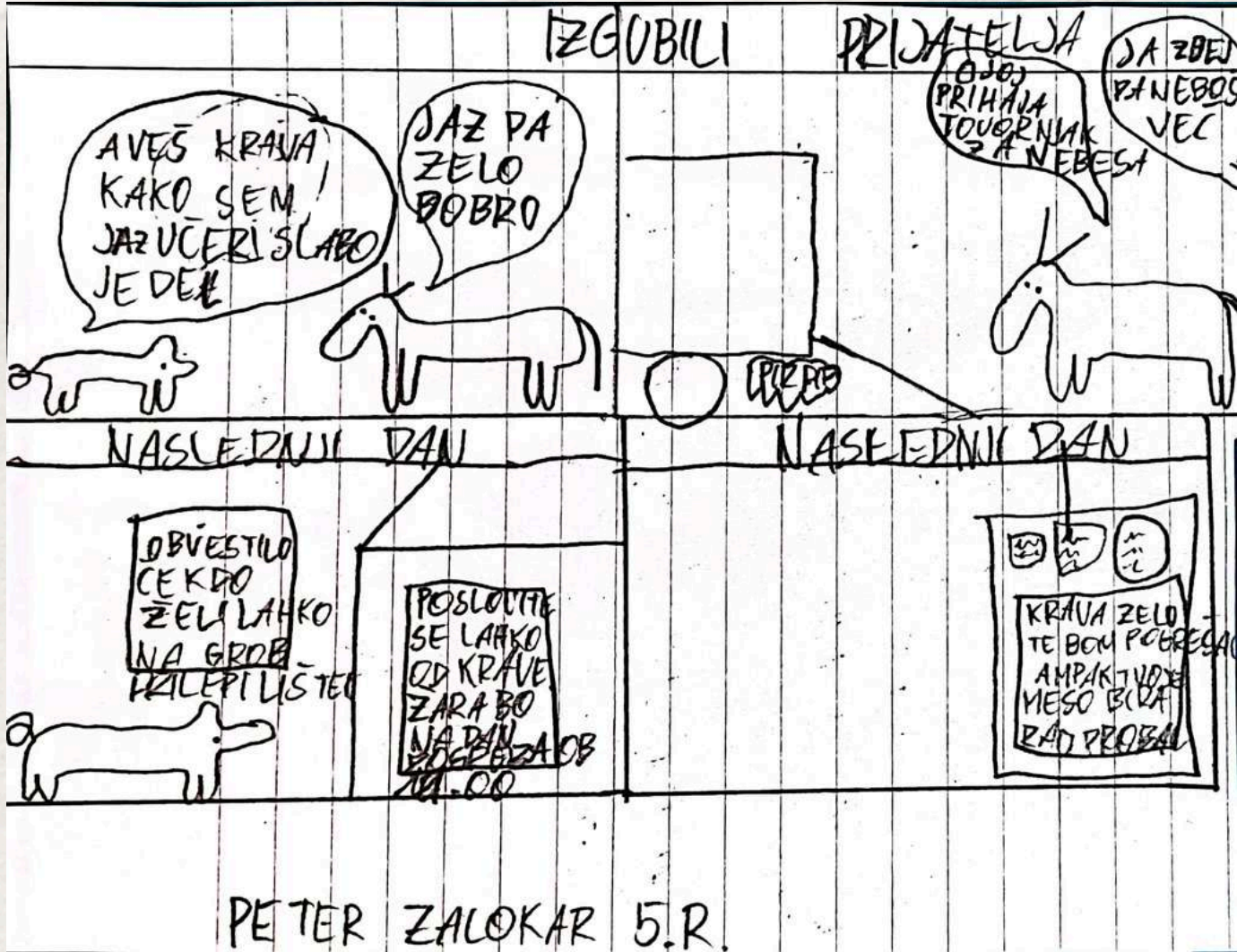
7. prizor

8. prizor

Anuša Planko Kunaj

KREPIMO RAZLIČNE JEZIKE

Life in Slovenia

There are seven regions in Slovenia – Prekmurje, Štajerska, Koroška, Gorenjska, Dolenjska, Notranjska and Primorska and there are two million people. 6.87% of the Slovenian population are foreigners. The majority come from Bosnia and Herzegovina.

The biggest cities in Slovenia are Ljubljana, Maribor and Celje. The longest river is the Sava, which is 990 kilometres long. The highest building in Slovenia is chimney TET 4, which is the tallest building in Europe too and it is 360 meters high.

In Slovenia school starts at about ten to eight and finishes at about quarter past twelve. We eat our meal in the school canteen and you can get breakfast in school. In my school there are a lot of clubs. If you are in a sports team, you have matches about twice a year, for example football and volleyball. At the end of the school year we go to the swimming pool Aqualuna in Podčetrtek.

There are a lot of students who love sports. Slovenians are great sports fans. Most popular sports in Slovenia are football, basketball and volleyball.

At the weekends people in Slovenia like spending their time with family and friends. You can go for a walk and also go to the cinema. My family really like cycling so we often go on the tours together.

Oskar Polšak

A day in my life

On a school day my day starts at quarter past. I have breakfast with my brother and we eat cereal. My brother leaves before me and he goes to work. He goes to work at 7 o'clock. My brother's an electrician. He works in Tajfun in Planina.

I always go to school by bus. I catch the bus in Zagorje at ten to seven. I always walk to my bus stop. I often wait for 3 minutes for the bus to come.

This is my school timetable for Monday. It's the shortest school day of the week.

MONDAY

7:50-8:35	English
8:25-9:10	Technology
9:15-10:00	Technology
10:05-10:50	Science
10:55-11:10	Biology

Our lessons finish after 1 o'clock.

I get home at about 2 o'clock. In the afternoon I eat lunch first. For lunch I have soup, meat, fries, a salad and some soft carrots. After I do my homework I go play computer games on my computer. I don't often check emails. I usually talk with my friends by email. For dinner I eat toast with ham and cheese with my brother, but my brother eats the toast with ketchup and mayonnaise. I brush my teeth at half past 9 and I go to bed at 9 o'clock.

Velentina Senica

Home life in my family

During the week, our day usually starts at six a.m. We don't eat breakfast at home. My brother and I eat breakfast at school but my mom takes something with her so she's not hungry.

My dad leaves the house at six a.m., Enej goes to school by bus at 7.15 and I usually go with my mom at 7 a.m. because I have lessons before school actually starts. The roads here aren't really busy so we don't have to rush. My mom works in Sevnica, which is thirty minutes from here and there is a 'rush hour' on the way there, especially at seven or eight in the morning.

When we finally come home, my dad goes to his room, my mom has to cook, my brother plays football while I do my homework. Even though I have a lot to study for, I always go for a walk and I watch horror movies with my dad. We never eat dinner together, furthermore I usually don't even eat dinner.

At the weekend, my dad likes to spend his time with his friends. My mom often goes to the supermarket and I sometimes go with her. She also does the housework, Enej plays football and he has to study a lot. I sometimes play with my dog, I go to my grandma's house but I also watch TV.

My dad likes to sell tractors. He's been doing it for years now. My mom goes to volleyball practice on Fridays and Enej plays tennis and football. My big love are books so when someone makes me mad I read and I immediately feel better.

Leja Kozole

ACROSTIC POEMS: B L A C K

COWS

Be free my cows,
Let them run,
And let them go,
Cows run, run as far as you can go and
Kindly eat the grass.

Lenart Ploštajner and Nastja Anastazij Bidar

BLACK LOVE

Because of you I know what love means
Love can make you obsessed with screens
And you wait for their profile to start typing you
Control my mind left and right
Kiss me, so you make my life bright.

Julija Brilej, Manca Senica

ANIMALS

Butterfly can fly
Lions can make you cry
Alligator can make you die
Cheetah can see far and
Kitty makes you smile.

Sara Užmah, Sara Polšak

YIN YANG

Black and white are
Like yin yang
Always support each other
Connect like every brother
Keeping secrets to ourselves.

Jona Čepin in Nina Antlejš

THE TOWER

Big Ban is a tower,
London is his home.
And its tower

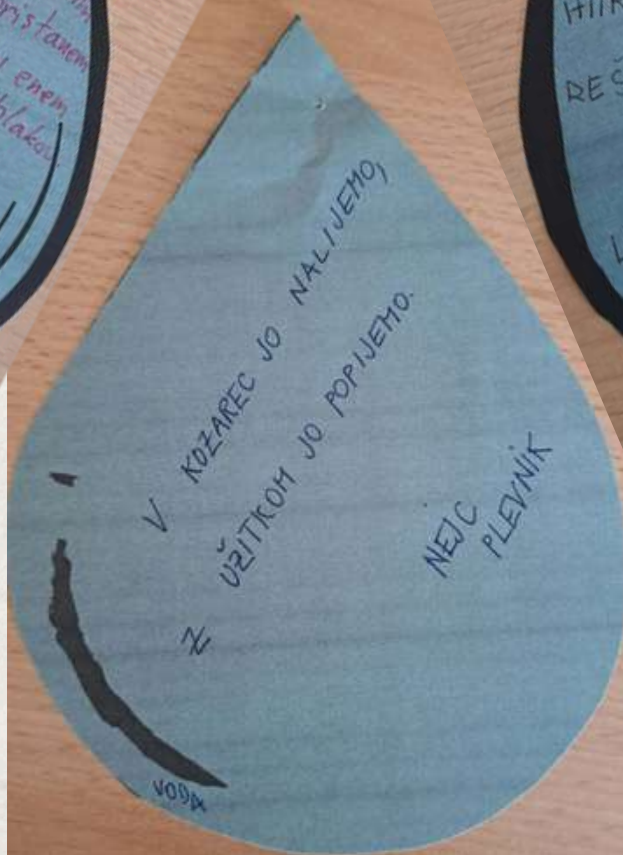
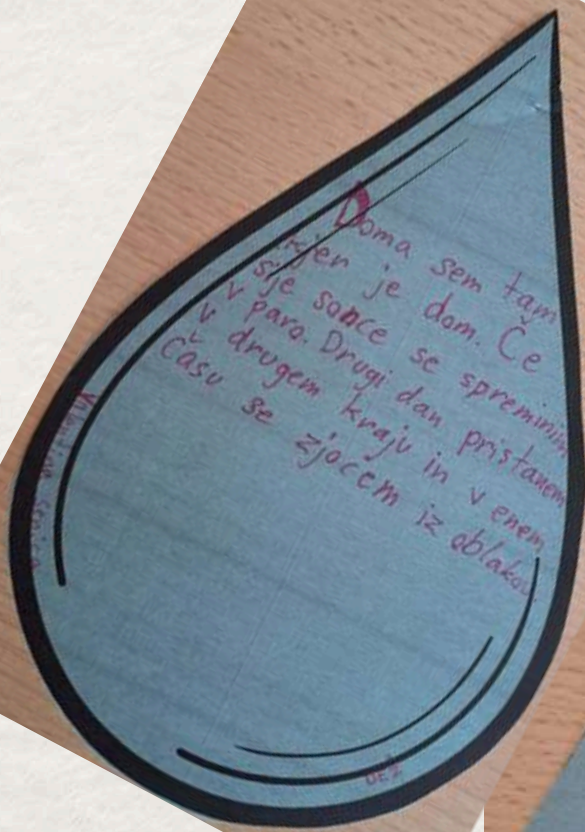
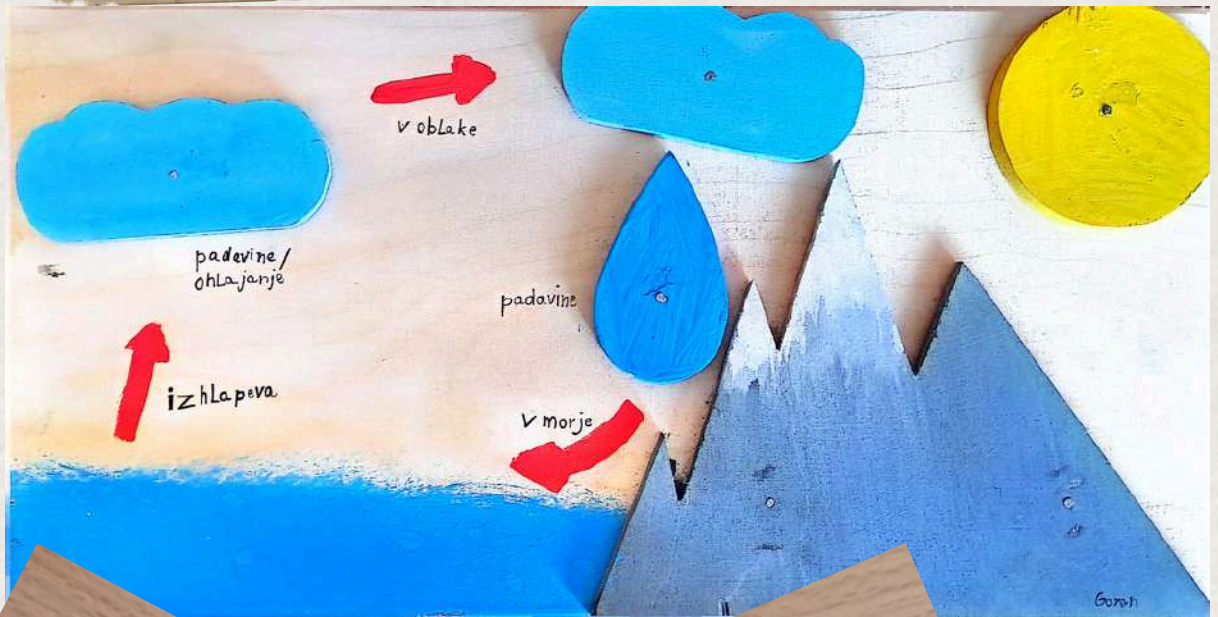
Can reach the king's throne.

Kingdom without a tower can be gone, but we like it when it sings bing, bang, bong.

Aljaž Čepin, Matevž Novak

ŠESTOŠOLCI

so razmišljali o pomenu voda ...

Kje je veliko
vode je,
česa največ na
svetu je?
Kopnega dli

Tadej R.

sem voda,
ampak stojim,
ne dovim kot auto
na cesti. In meni ravnajo
ribe, kače in žabe in v
more majo ribice vabe.
Sem redko kot cela ras, ampak
ko stvorkom reš, da je mrav.

GALKOLAR

Ribica
zaprta v kletki
vodni sem, tam
vsak dan hrano tam
dobim kje to sem?

Goran

Akvarij

Ježem
po reki,
se v moje
stekam in
lahko se
spremenim v
par, led in
tekočino.

Kaj sem?

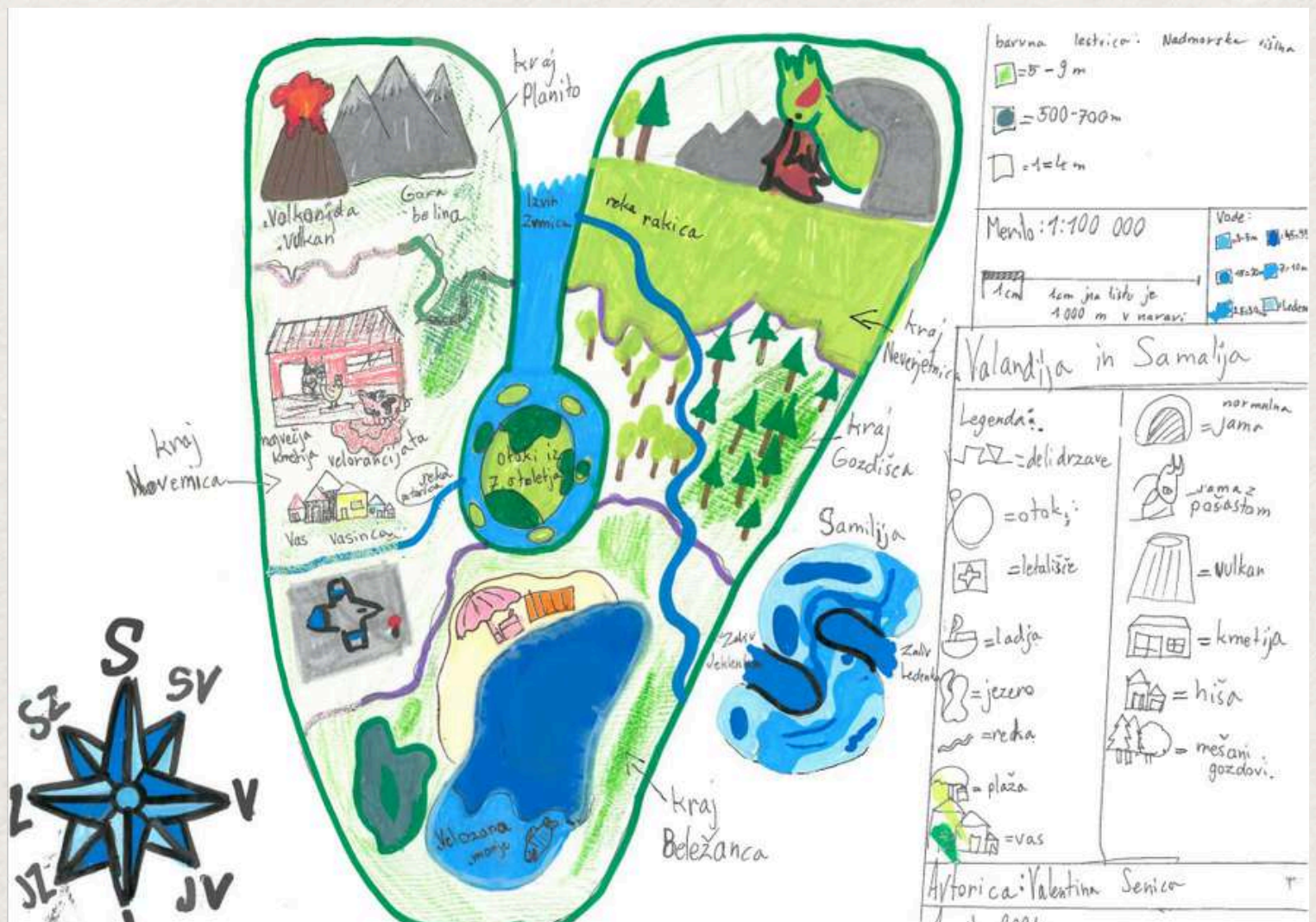
Teja Stadler b.r.

in bili vsestransko ustvarjalni ...

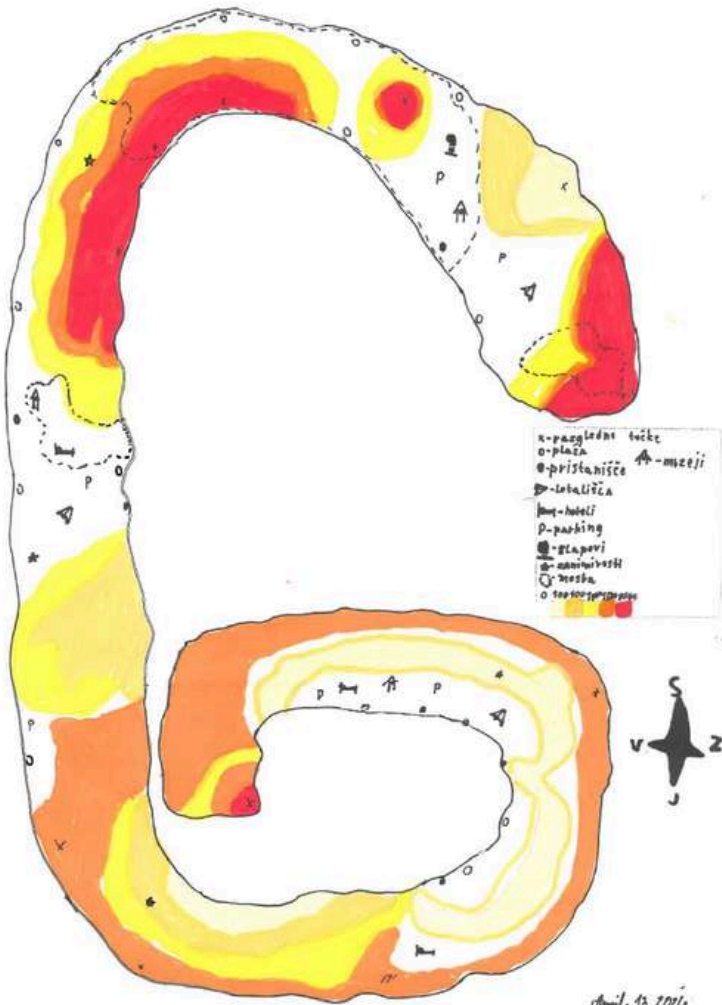

Valentina Senica

... selili so se na nenavadne otoke

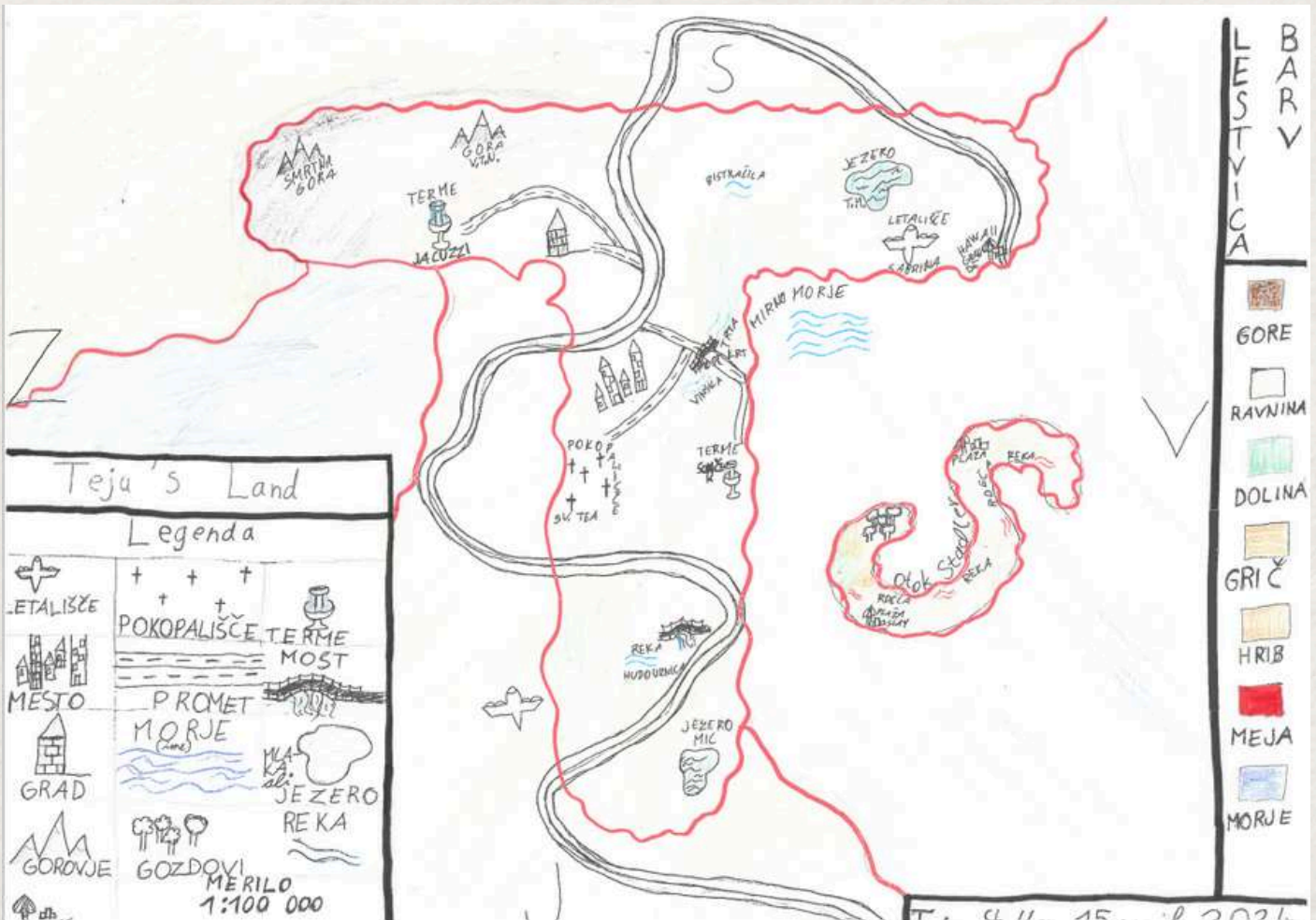
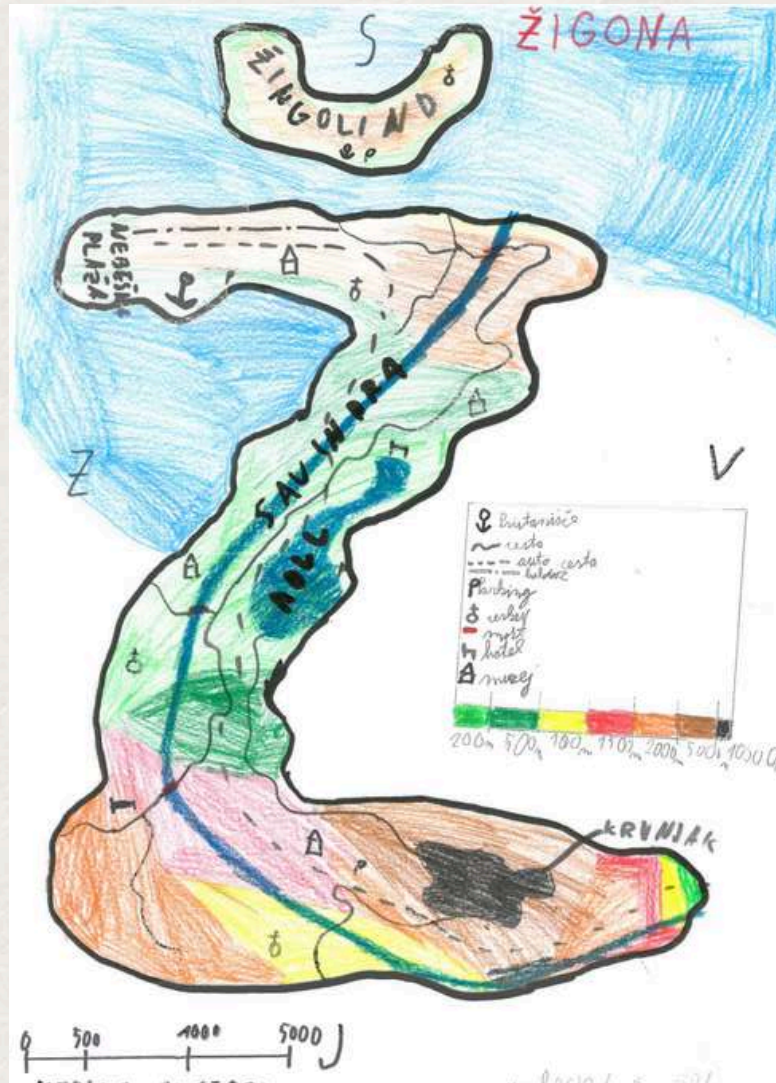

GROJENA

April, 13. 2014
Egora Kopreac

ŽIGONA

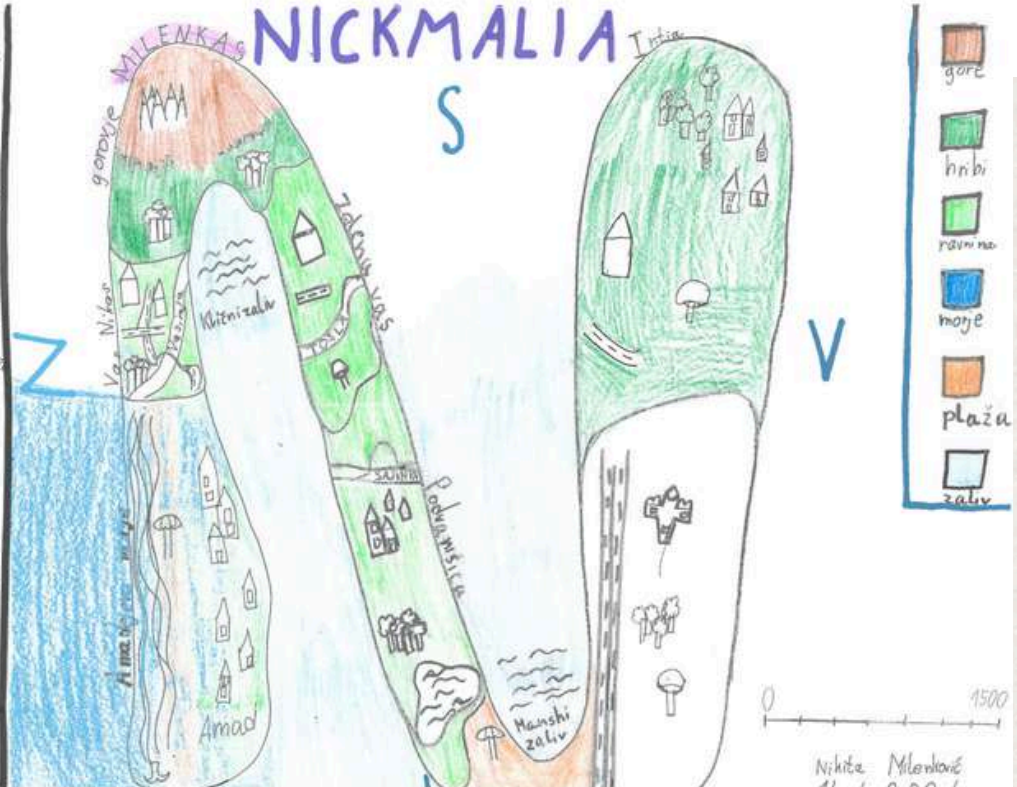
GALANDIA

- LEGENDA**
- VAS DO 200 PREBIVALCEV
 - MEJA MED KRAJI
 - MEJA DRŽAVE
 - ◆ MESTO NAD 2.000.000 PREBIVLCEV
 - ✈ LETALIŠČE
 - ⊙ HRIBOVJE
 - ▣ POLJE
 - ⋈ REKA
 - ▲ M. GOROVE
 - SPOMENIK
 - MOCVIRJE
 - ✱ PUSČAVA

- ✈ = letališče
- ⊙ = mesto
- 👥 = gozdovi
- ⋈ = reka
- 🌊 = zaliv
- ⚡ = promet
- ⚓ = pristanišče
- ▲ = gorove
- = vas
- ⊙ = jezero
- 🌊 = morje
- = most
- ☀ = plaža
- 🌱 = rast job
- ⚡ = avtocest

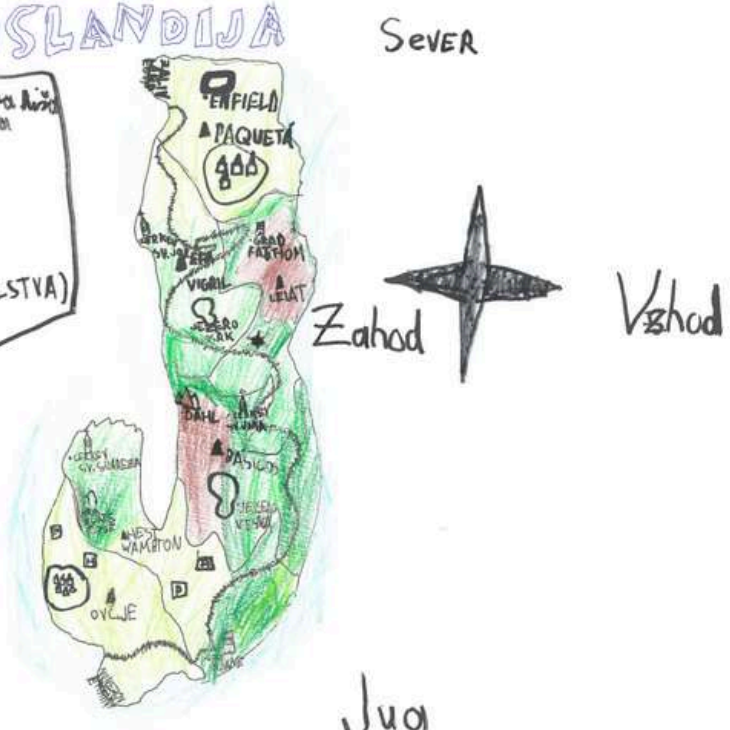
NICKMALIA

- 🟫 gore
- 🟩 hribi
- 🟨 ravni na
- 🟦 morje
- 🟠 plaža
- 🟩 zaliv

SZOBOSLANDIJA

- ⊙ - cerkev
 - ⬢ - ime občine/mesta
 - 🌊 - zaliv
 - ⋈ - grad
 - ⋈ - reka
 - ⋈ - jetero
 - ⊙ - OBMČJE VASI (PREBIVALSTVA)
 - ⊙ - STADION
 - ✱ - MLIN
- 0-50 m
 50-100 m
 100-500 m
 500-1000 m
 -1000-1500

16. APRIL 2024
 Julijan Užmah

... so se vrnili v čas osamosvojitvene vojne

SPOMIN NA ČAS, KO SE JE SLOVENIJA OSAMOSVOJILA

1. Koliko si bil star, ko je na slovenskih tleh potekala vojna leta 1991?
Star sem bil 50 let.
2. Kako si jo doživljal?
Strah me je bilo, ker je bila v bližini meja in se je slišalo bobnenje.
3. Kako si se počutil?
Bilo me je strah.
4. Kakšne so bile razmere doma?
Malo jih je bilo strah, da bi vojna prišla bližje.
5. Česa te je bilo najbolj strah?
Da bi se vojna razširila.
6. Ali si si želel da bi se Slovenija osamosvojila?
Da.
7. Kje si bil, ko je vojna potekala?
Doma.

Odgovarjal Miloš Sinkovič.

Žana Žerak

SPOMINI NA ČAS, KO SE JE SLOVENIJA OSAMOSVOJILA

Pri DKE se učimo v nastanku naše države, zato sem pripravil intervju.

- Se spomniš časa ko se je Slovenia osamosvojila? -da
- Koliko si bila stara? -Bila sem stara 13 let
- Česa se najbolj spomniš? -Kako je zaplapolala slovenska zastava.
- Kako si se počutila? -Počutila sem se zmagovalno.
- Kaj vas je najbolj skrbelo? -Kako bo v prihodnosti.
- Kako je bilo v Jugoslaviji? -Bilo je boljše.
- Ali je bilo življenje težko? -Življenje takrat je bilo težko.
- Ali si se strinjala z osamosvojitvijo Slovenije? -Ja, strinjala sem se.

SPOMIN NA ČASE, KO SE JE SLOVENIJA OSAMOSVOJILA

Pri pouku etike se učimo, kako je nastala naša država, zato sem pripravil intervju z atijem, ki je imel takrat 9 let.

- Ali te je bilo med 10-dnevno vojno strah?

Ja, ker so domači kraj preletavala letala.

- Ali je kdo od tvojih domačih sodeloval v vojni?

Ja, dedek v barikadah.

- Kako se ti je zdela osamosvojitve?

Ni se me dotaknila, ker sem še bil mlad.

- Ali ste z družino šli od doma?

Ne.

- Ti je bilo prej v državi Jugoslaviji všeč? Zakaj?

Ni bilo velike razlike.

- Kater dogodek se ti je iz osamosvojitve najbolj vtisnil v spomin?

Posnetki tankov na televiziji.

Lovro Zalokar

Pri pouku DKE se učimo, kako je nastala Slovenija, zato sem pripravila intervju z mojim očetom.

1. Koliko si bil star ko se je začela vojna za osamosvojitve Slovenije?

O: Star sem bil 8 let.

2. Česa te je bilo najbolj strah?

O: Da se bi vojna razširila.

3. Če bi bil takrat dovolj star za volitve bi si želel osamosvojitve?

O: Ne, ker vsaka meja ovira narod.

4. Kako je potekalo v šoli v času vojne?

O: V šoli se ni občutilo da se vojna dogaja.

5. Kaj ti je najbolj ostalo v spominu?

O: Da po vojni nekaj let nismo šli na morje na Hrvaško.

6. Ali je kdo od tvojih družinskih članov šel v vojno?

O: Da, moj oče je bil poklican, in šel stražiti mejo med Hrvaško in Slovenijo v Bistrico ob Sotli.

7. Kako dolgo je bil tvoj oče z doma?

O: Z doma je bil 10 dni.

8. Kakšne posledice je za vašo družino prinesla vojna?

O: Da je moj oče takrat izgubil delo, ker je v času Jugoslavije vozil tovorno vozilo iz Hrvaške v Slovenijo vsaki dan.

Alja Zidar

SPOMIN NA ČAS, KO SE JE SLOVENIJA OSAMOSVOJILA

Pri pouku etike se učimo o tem kako je nastala naša država, zato sem pripravil intervju z atijem.

- Koliko si bil star, ko se je Slovenija osamosvojila?

Ko se je Slovenija osamosvojila sem bil star 11 let in sem obiskoval 4. razred OŠ Lesično.

- Te je bilo med vojno strah?

Med vojno me je bilo na trenutke tudi strah. Predvsem me je bilo strah, da bi bil moj oče vpoklican v vojsko.

- Ste med vojno hodili v šolo?

Vojna za osamosvojitve Slovenije je trajala med 27. junijem in 7. julijem 1991. V tem času so bile že počitnice.

- Ti je med vojno v šoli kaj odpadlo?

Najbolj se spomnim, da bi to leto morali iti s šolo v naravi na morje v Vodice na Hrvaško in je vse skupaj odpadlo. Nato so se odločili, da se bomo hodili kopat v Podčetrtek na bazen, kar pa potem tudi to ni bilo mogoče.

- Se je tvoja družina strinjala z osamosvojitvijo?

Bil sem še premlad, da bi o tem kaj dosti vedel oziroma niso pred mano govorili o tej temi.

- Ste z družino takrat kam šli? Če da, kam?

Verjetno smo obiskovali samo sorodnike in po potrebi šli v trgovino.

- Si videl vojake ali tanke?

Spomnim se, da je enkrat letel nad hišo vojaški helikopter in to izredno nizko. Drugega nisem videl v živo. Sem pa večkrat slišal poke iz sosednje Hrvaške.

- Kaj se ti je v tistem času najbolj vtisnilo v spomin?

Nikoli prej nisem verjel, da bi se lahko na ozemlju bivše Jugoslavije, lahko začela vojna. Pred tem sem se počutil izredno varnega. Od tistega časa naprej pa obstaja neka negotovost.

Oskar Polšak

SPOMINI NA ČAS, KO SE JE SLOVENIJA OSAMOSVOJILA

Pri DKE smo govorili kako je nastala Slovenija, zato sem pripravila intervju z svojo babico.

1 Koliko ste bili stari, ko se je Slovenija osamosvojila?

O: Stara sem bila 49 let.

2 Česa se najbolj spomnite od takrat?

O: Razpada Jugoslavije in osamosvojitvene vojne za Slovenijo.

3 Kako se vam je zdelo, da se Slovenija osamosvoji?

O: Bilo nas je zelo strah, ker je Jugoslovanska armada napadla Slovenijo in zaprla mejne prehode.

4 Vas je bilo kaj strah? Česa?

O: Ja, bilo nas je strah, da se bo vojna razširila tako kot se je na Hrvaškem in v Bosni, strah nas je bilo, da nas svet ne bo priznal kot samostojno državo, strah so povečevali še Jugoslovanski vojaški generali, ki so Sloveniji grozili.

5 Ste takrat imeli službo? Če ste jo imeli ste se, kdaj pogovarjali o vojni in kaj so govorili učenci?

O: Smo se pogovarjali. Mislim, da učenci niso bili v Sloveniji prestrašeni, starejši pa smo bujno spremljali dogodke in predvsem tiskovne konference. Tu smo dobili informacije, kaj se dogaja.

6 Kdo ste mislili, da bo zmagal?

O: Bili smo v dvomih, kajti Slovenija je majhna jugoslovanska vojska pa je bila močno oborožena, začele so se razprtije med bivšimi jugoslovanskimi republikami, med narodi nekdanje Jugoslavije, kajti Jugoslavija je bila nacionalno in versko zelo različna država.

7 Ste razmišljali, da boste izgubili in se ne bi osamosvojili?

O: Ja, smo razmišljali o tem ali bo vsaka republika postala samostojna država ali pa se bo vojna razširila po celotni nekdanji Jugoslaviji.

8 Vam je bilo v Jugoslaviji všeč?

O: Ja, meni je bilo v Jugoslaviji všeč, nismo občutili narodnostnih, verskih in socialnih razlik, kljub razlikam smo živeli mirno in složno.

9 Ali so se pričakovanja po več kot 30 letih samostojne države izpolnila?

O: Ne, Slovenija je sicer postala samostojna država na kar smo ponosni, vendar v Sloveniji vlada prevelika razdvojenost med različnimi prepričanji. Manjka torej strpnost in posluš za različna prepričanja in odprtost ljudi, morali bi biti bolj strpni in složni kljub razlikam. Če bomo enotni in strpni, bomo imeli lepo samostojno državo, v kateri bo bodočnost privlačna za kasnejše rodove.

Spomini na čas, ko se je Slovenija osamosvojila.

Pri etiki se učimo o nastanku naše države, zato sem pripravila intervju z mojim atijem.

1. Koliko si bil star ko se je začela vojna za Slovenijo?

Star sem bil 8 let.

2. Kako si se počutil v tem času?

Bil sem v strahu, kako bo.

3. Česa te je bilo najbolj strah?

Da bi se vojna razširila.

4. Ste se doma veliko pogovarjali o vojni?

Nekaj srednjega.

5. Je bilo v šoli kaj odpovedano (npr.: izlet) zaradi vojne?

Takrat ni bilo veliko izletov.

6. Kdo si mislili, da bo zmagal?

Nisem bil opredeljen. Sem bil še premajhen.

7. Kaj te je najbolj skrbelo?

Najbolj me je skrbelo za očeta.

8. Si si želel osamosvojitve Slovenije?

Sem še bil premlad, da bi bolje razumel, kaj se dogaja po svetu.

9. Kako si doživljal to vojno?

To vojno sem doživljal v strahu.

10. Ste se med prijatelji pogovarjali o takratnem dogajanju? O čem je največkrat tekla tema v zvezi z vojno?

Pogovarjali smo se, a smo bili vsi v skrbeh.

11. Kaj ti je najbolj ostalo v spominu?

Ko se je vse končalo in se je oče vrnil domov.

... in se preizkusili v izdelovanju linorezov

Barvni linorez, 2/4 "živalski vrh" Oskar Polšak, 7. razred

Barvni linorez, 1/4 "Počano steklo" Neža Ploštajner, 7. razred

... so razmišljali o kmečkih uporih ...

KMEČKI UPORI (Nika Ivič)

Kmečki upori dogajali so se
v novem veku po vsej Evropi razpasli so se.

V boju na Koroškem so zahtevali,
da odnose z vladarjem bodo sami urejali.

V prvem slovenskem kmečkem uporu
delno svobodo v trgovini in obrti ohranili,

a v drugem znižanje zahtev zemljiških gospodov po dajatvah želeli slaviti.

Hrvaško-slovenski kmečki upor prinesel je željo,
da zmanjšajo davki se
in pobiranje davkov in dajatev na kmete prenese se.

Na Tolminskem pa želja kmetov je bila,
da ukinejo se novi davki.

Sledilo kruto je maščevanje vojske.

Kmete telesno kaznovali so,

njihove domačije požgali so.

Dogajale strašne so grozote se,

po vsej Evropi, da se ve.

Ko se to končalo je,

ljudem srce zaigralo je.

Slavili in pili so na to,

saj jih mučil noben ne bo.

KMEČKI UPORI (Januš Planko Kunaj)

Minilo od tega že 546 je let,
odkar kmetje hoteli na Koroškem so se upret.
A spoznali smo, da večjih uporov bilo je kar pet.

Na Tolminskem se tudi to je godilo.
Od zadnjega upora že 311 let je minilo
in veliko stvari se za kmete je spremenilo.

Slovenski kmetje skupaj stopili so,
Se skupaj borili so,
da boljši jutri izborili bi se.

Kmet se ni hotel predati,
Bogataš pa so želeli davke obdržati.
Na koncu niso kmečke zahteve obveljale
A počasi in z leti
so tudi kmetje začeli bolje živeti.

KMEČKI UPORI (Tia Planko)

Na prehodu v novi vek vladal je nered.
Kmetom poslabšal se je položaj,
in kmečke upore povzročil.

Kmetje želeli so,
dajatve kot so bile,
svobodo v trgovini in obrt ohraniti.
Zmanjševali naj davki bi se,
ukinile carine in mitnine bi se.
Želeli so sami pobirati davke in dajatve,
znižati zahteve zemljiških gospodov
ter ukiniti nove davke.

KMEČKI UPORI (Janja Ivačič)

Kar naenkrat prišel je ta čas,
ko kmečki upori prišli so med nas,
pa še slabe letine, epidemije ter turški vpadi
zakorakali so med nas.

Sodelovati v uporuh ali ne
to vprašanje takrat je bilo prav za vse.
Tvegati domačijo in lastno življenje
dilema je bila takrat to za vse.

Kmetje takrat izgubili so,
ker skupaj držali niso.

Slabo oboroženi, brez konjenice, neizkušeni v bojevanju
naivno so zaupali cesarju.

Nato boleznih pogoste do bile,
pa poplave, suša, toča in lakota med ljudi so prišle,
zato kmalu ljudje k ljudskim pobožnostim zatekli so se.

... s pesmijo budili sodobnega najstnika ...

Danes odraščati res je težko,
saj na telefonih so vsi lahko,
ampak tako znanja ne pridobiš,
temveč ga izgubiš.

Namesto da na telefonu tičiš,
raje knjigo si priskrbiš,
in znanje s tem pridobiš.
Ko znanje enkrat pridobiš,
nikoli ga ne izgubiš.

Že res, da tehnologija zasvojila je ves svet,
a v znanju je moč,
zato vrzi telefon proč.

Sporočilo za najstnike

Prijatelj, zazri se vase
in poglej v možgane.

Kaj pravijo ti,
se ti ne zdi?

Narava je tukaj razglej se malo,
mar te bo česa stalo?

Bodi vesel in srečen,
čeprav si kdaj malo nadležen.

Naj sapica vetra te objame,
poišči si luč na koncu težave.

Lahko si hvaležen, da živiš,
lahko letiš, če želiš,
vendar ne pozabi,
kaj mami na to pravi.

Tina Brečko

DRAMILO SLOVENSKEMU NAJSTNIKU

Ko pomislimo na šolo vidimo samo učenje,
vendar nam ta zagotavlja nadaljnje letenje.

Pomislimo:
danes se učimo,
da jutri lahko (za) živimo

Šola je polna spominov,
četudi stresa in kreganja preprihov,
ki nas danes zbodejo, jutri utrdijo.

Res je lažje samo na telefonu viseti,
vendar brez kril, kako jutri leteti?

Janja Kozmus

Pesem budnica sodobnemu najstniku

Daj mladenič, zbudi se!

Šola te kliče,
znanje te čaka.

Nikar zdaj ne poležavaj,
na utrujenost se ne izgovarjaj.

Daj mladenič, zbudi se!

Šola te kliče,
znanje te čaka,
na dlani ga imaš,
ne pusti, da uide.

Znanje je moč,
znanje je dar.

Vrata so ti odprta,
sprehodi se skoznje
in poišči svoj potencial.

Leja Kozole

Dramilo

Daj vstani
in se predrami,
če boš kar spal,
ne boš nikdar nič znal.

Za spanje je noč,
ki da ti čudežno moč,
da čez dan si zbran
in ves razigran.

Naja Ivanc

DRAMILO ZA NAJSTNIKA (Januš Planko Kunaj)

Najstnik tvoj je dober
Google pameten in moder
Instagram Tik tok in Snapchat
tam poteka vsakdanji klepet.
Najstnik odlične so te naprave,
le glej, da bojo gor aplikacije prave
in da bodo polne zabave.

Poglej se, cel že dan na telefonu si visel,
igral igrice in skoraj znorel,
se drl, kot da te je nekdo prizadel.

Ko te je mama klicala na kosilo,
so besede šle mimo.
Namesto da na telefonu visiš,
vid si poslabšuješ,
kile dobiš,
se raje obuješ
in ven odhitiš.

Igraj košarko, odbojko ali nogomet,
ne pozabi na s prijatelji klepet,
tudi hrano bo treba vzet
in temu se reče lepo je živeti,
zato naj bo to besedilo
najstniško dramilo.

Dramilo za mlade

Dramilo za mlade
Zbudite se mladi,
poglejte v svet,
kako je lep in barvit.

Ne buljite v ta telefon
in raje pojdite kam na sprehod,
učiti se je treba
in ne cele noči na računalniku prebiti.

Učiti se je treba,
če želiš imeti službo,
če želiš biti uspešen.

Tia Recko

Hej ti tam,
zakaj se skrivaš za ekran,
gledaš in se hihitaš,
verjetno kakšne igrice igraš.

Nočeš in nočeš se učiti,
hočeš le za ekranom biti,
v šolo nočeš več hoditi,
hočeš le doma biti.

Daj no k pameti se spravi,
moraš imeti nekaj v glavi,
k pameti se spravi,
glej vse imaš na dlani.

Janja Ivačič

Najstniško dramilo

Najstnik tvoj telefon je poln, internet imaš
hiter kot čoln.
Snapchat, TikTok, Youtube,
Instagram, Twitter,
to gre tebi z'lo hiter.

Za telefon si prebrisane glave
na TikToku pa vplivne in lepe postave.
Telefon ti je zdaj dan,
v posteljo ne greš,
ko ob njem nisi zaspan.

Telefon ti vsa omrežja nudi,
zato po njem ne palamudi-
Zasvojenega čaka slab uspeh,
tečnost v družini, grd pogled.

Jan Romih

Najstniško dramilo

Prijatelj, je tvoja fonska res nova?
Je učenje res prava mora?
Snapchat profili, ekran in tvoj fon,
vsak dan po glavi hitijo kot konj.

Res si prebrisane glave,
pa čedne in hude postave.
Išče te sreča,
pameten si, prosim potrudi za šolo se
ti.

Glej, šola vse ti ponudi,
a ti v elektroniko buljiš.
Potrudi za prihodnost zdaj se ti,
da ne boš zunaj pobiral smeti.

Nika Ivič

Najstniško dramilo

Najstnik, kaj počneš za
temi ekрани!
Raje se obuj,
obleci in se igraj z nami.

Najstnik, če do učenja
več ti ni,
eno le zapomni si,
sam sebi slabo delaš,
da ne boš imel kje delati!

Najstnik, sedaj imaš še
čas,
da dobre ocene dobiš
in tudi mamo razveseliš.

Matej Novak

...in peli hvalnice svoji domovini

PILŠTANJ

O Pilštanj ti moj rodni kraj,
živeti tu je pravi raj,
rada bi tu še ostala,
seveda ne, da sam bi spala.

Tu moj krog življenjski bije,
z dobro voljo rad se vije.
Na hribčku majhnem mi živimo,
vidi nas vsakdo, ki pride mimo.

Minejo leta ga življenja,
hiše se podirajo,
v vsakem grmu je kamnina,
stare hiše zgodovina.

Hiše nove zdaj stoje,
namesto starih podrtji,
veseli zdaj smo vsi,
saj Pilštanj spet stoji.

Nika Ivič

DEVETOŠOLCI

so poustvarjali ob različnih zgodbah ...

IMETJE ZA ODPUŠČANJE

V črtici Skodelica kave Ivan Cankar opisuje dogodek iz svojih študijskih let. Tema pesmi je socialna in razpoloženjska. Opisuje odnos Ivana do mame ter materin značaj. Črtica opisuje razmere doma in Ivanov odgovor na mamino požrtvovalnost. Govori tudi o tem, da je srce pravičen sodnik, ki nikoli ne pozabi grehov.

Ivan pride domov na dopust. Pride v majhno stanovanje, kjer še zmeraj revno živi njegova družina. Ponoči sliši svojo mater, kako joče, objokuje njihove razmere ter revščino. Cankar nekega dne izrazi nenadno željo po črni kavi. Svojo mater prosi za skodelico črne kave, ta pa čez nekaj trenutkov pride praznih rok.

Pride do mojega stola in iz žepa izvleče velik kos kruha in mu ga da. »Izvoli, to je vse, kar imam«. Sam nisem mogel verjeti. Mama se ni spremenila. »Pa se boš ti že kdaj postavila zase?« ji rečem. »Vse, kar, imaš, daš meni, med tem koti stradaš« ji že malo osorno rečem. Mati pobledi in brez besed odide. Sedaj sedim tam za mizo z debelim kosom kruha v svoji roki. Občutek vesti me preganja po srcu. Tam nepremično sedim in razmišljam o dejanju. Potlej vem, kaj storiti. Odidem do stare lesene postelje in vzamem izpod nje zaprašeno škatlo. V njej počiva ves moj prihranek. Vzamem ga in pridem v izbo. Mati sedi pri peči in plete. »Ven grem, v mesto še predem grem jutri nazaj na Dunaj«. Pokima in zamišljeno nadaljuje. Drobnji prsti ji spretno drsijo med tkanino jaz pa si nadenem edini plašč in odidem. Zavijem do trgovine in kupim za tri ščepce kave (za toliko sem namreč imel). V žepu še vedno hranim kruh.

Naslednje jutro vsujem črna zrnja v vrelo vodo, da nastane temna tekočina, ki diši po celi hiši. Mati ravno pride iz majhne spalnice, ko jo na mizi že čakata črna kava in kos kruha, tisti ki naj bi bil namenjen zame. »Sedite mati,« ji rečem. Negotovo me pogleda, a se potem usede. Pogleda kos kruha in kavo, črno kavo ter se nasmehne. Oproščeno mi je.

Aljaž Čepin

Soška 19.2.1916

PISMA SVOJCEM Z BOJIŠČA

Draga žena in otroci od zadnjega pisma je minilo kar precej časa ker vam pišem pomeni da me še nekaj časa nebo nazaj domov. Včeraj v petek 18.2.1916 je bilo veliko letalcev več časa nad Ljubljano. Streljali so bombe nad mesto ubili so veliko živali enemu dečku je odtrgalo roko ranjen je bil do danes a danes je žal umrl. Zbolelo me je v srcu ker som se spovnil na rajne otroke. Veliko vojakov je bilo poškodovanih in narrečo samo ena hiša. Živimo še kar v strelskih jarkih zelo je mrela zdaj med zimo zato si v čevlje tlačimo slamo. Velike probleme imamo z hrano saj nam miši pojedo ali uničijo veliko hrane onesnažijo moko in meso razgrizejo nam obleke in čevlje. A polek hrane je večji problem dehidracija ljudje ki iščejo vodo jim je vzecno če v mlaki ležijo mrtvi tovarši ali pa poginile živali čeprav je strogo prepovedano piti vodo ki je bolj podobna črni kavi kot pa vodi ampak nimamo izbire ker druga nimamo. Zato draga žena te prosim če bi nam poslala malo hrane in vode. Z ljubeznijo tvoji vojak. Pozdravi otroke in jih objami v mojem imenu.

Bovec, 18.10.1917

Draga družina!

Pišem vam pismo, da boste vedeli, da je z mano še vse v redu, čeprav življenjski pogoji niso najboljši. No, naj vam na kratko opišem kako je tukaj na Sostki fronti. Trenutno sedim, vam pišem pismo in čakam na poveljnikove nadalje ukaze. Malo prej smo jedli kosilo (ponavadi edini obroki v dnevu), ki smo si ga delili z živalmi, npr. s podganami ali muhami. Mislim, da one bolje živijo kot mi. Nazadnje sem se stuširal pred 3 tedni in sicer ko smo šli mimo reke. Zdaj pa smo se naselili v nekakšne jarke. Tukaj zelo zaudarja, ker imamo nekaj odpadkov, človeških trupel in tudi mrtvih konjev. Polno je tudi ranjencev zaradi (ne)higijskih razlogov. Če nisi ranjen si lahko tudi bolan. Tukaj je veliko bolezní, verjetno jih prenašajo podgane. No, če nisi bolan se greš boriti. Če v boju ne umreš ali se poškoduješ, pa imaš vseno hude posledice. Včeraj se je moj kolega vrnil z boja. Na srečo ni bil ranjen, saj se ni potreboval boriti, le pomagal je streljati od daleč. V glavnem, nazaj je prišel čisto poklapan, mrk in prestrašen. Moja ugotovitev: ali si bolan, ali umreš v boju, ali pa padeš v depresijo. Meni še ni hudega, v boj še nisem šel. Upam, da se kmalu spet vidimo. Z ljubeznijo,

vaš Danko ♥

.. Soška, 18.1.1916

PREŽIVETJE V STRELSKIH JARKIH IN TEŠKO BOJEVANJE

Pozdravljena mama in celotna družina,

sporočam vam, da se še vedno borimo za življenje in zemljo, ki jo hočemo imeti. Preživetje tukaj v strelskih jarkih, ki jih imamo je zelo težko. Primankuje nam veliko hrane in pijače, ter zdravstvena oskrba je zelo slaba. Danes smo dobili kar veliko dodatnega orožja, s katerim se bomo borili. Nasprotniki so kar močni, imajo veliko topov in kar z letali spuščajo bombe na nas. Zagorelo je veliko gozda in malih hišk, ki so bile okoli. Na žalost sporočam, da je **bilo danes** kar precej žrtev, med njimi tudi moj najboljši prijatelj Johan. Začeli so ga direktno v srcu. Boril se je z vsemi svojimi močmi. Zdaj vam lahko še povem, da vas zelo pogrešam. V jarku, ki smo ga včeraj na novo izkopali smo naredili tudi manjši pristor, sicer smrdi po podganah ampak bo zadoščalo za planiranje novih načrtov. **Groza me je**, ko gledam ljudi in vojake, kako se prestrašeni in ogroženi zaradi tega, kar se dogaja. Kar strah mi požene čez kosti, ko vidim koliko padlih vojakov leži na ozemlju in v jarkih. Zdaj moram zaključiti s pisanjem, saj se moram iti boriti naprej. Upam, da **ste na urnem** in, da imate dovolj hrane in pijače. Pošiljam vam tople pozdrave. Upam, da se **kmalu vidimo**.

Vojaški pozdrav,

Vaš ljubi Jože

Italija, november 1915

Draga moja mama!

Ki tudi me boš razumela in vedela, kako je bilo. Če do včeraj se mi je bledlo zaradi vseh žrti. Vrsko mi sem imel traume in nočne more. Sanjal sem, da se bom spet znašel med živimi žrtvami, po katerih sem skoraj hodil. Semično ti povem, da ti pomagat vsem žrtvam, ampak sem bil tudi jaz stalen žrto nemoten. Čelo podgane so hodile po vseh žrtvah, zaradi bojnih ran. Ampak me skrbi, zdaj bomo varni. Kaj ti na kratko razložim, kako je vse to potekalo. Zvedla ti bodo tudi, da smo hodili v jarek, kjer je bilo ves hruto. Ko smo hodili v jarek, smo bili že vsi zelo prestrašeni, saj je bilo ves temno. Bilo me je zelo strah. Ker je bilo vedno slabše. Bili smo skoraj brez vode in hrane cel teden. Imel sem kar nečisto, da se nisem ušel iz jarka. To drugi strani pa ni bil skoraj žil, saj cel teden v temnem jarku mi ni bilo prijeto. Zvedla, pa mi je Franc stal vedno ob strani. Jalenat se je videlo, da je bil pravi starejši brat. Potem pa ga je zamilo kamor je. Mama, me morem ti povedat, kako mi je žal zanj.

Ustani močna, sem v mislih s tabo!
Tvoj Filip

... in nas na koncu "zapustili"

Kje boš nadaljeval šolanje? Kaj ti bo najbolj ostalo v spominu od šolanja na tej šoli?

- Srednja zdravstvena in kozmetična šola Celje
- predaja ključa

- Gimnazija Celje – Center
- zabava v šoli v naravi, resne situacije smo spreobrnili v komične

- Srednja zdravstvena in kozmetična šola Celje
- ekskurzije, šole v naravi, prijetno vzdušje pri urah

- ŠCC - strojni tehnik
- zabavne Matevževe in Griševe izjave med poukom

- ŠCC - mehatronik
- preureditev razreda

- Srednja zdravstvena in kozmetična šola Celje
- smeh in vzdušje pri pouku

- ŠCC - gimnazija Lava
- druženje s prijatelji, dobri odnosi v razredu

- ŠCC - tehnik računalništva

- I. gimnazija v Celju
- zimska šola v naravi

- ŠCC - gimnazija Lava
- izlet v Minimundus

- Šolski center Šentjur - mehanik kmetijskih in delovnih strojev
- šola v naravi v Breženki

- Gimnazija Celje – Center, predšolska vzgoja
- šola v naravi v Breženki

- ŠČŠ - živilsko prehranski tehnik
- ekskurzija v Postojno, šola v naravi Breženka

PODELITEV PRIZNANJ ZLATIM BRALCEM IN BRALKAM

Naziv zlati bralec oz. bralka prejmejo učenci, ki so v osnovni šoli bralno značko opravili vseh devet let. Zlate bralce Osnovne šole Lesično vsako leto prijazno povabijo na svečano podelitev priznanj v občino Šentjur, kjer dogodek organizirata Zveza prijateljev mladine Šentjur in Knjižnica Šentjur.

Naziv je letos na naši osnovni šoli prejelo kar 6 devetošolcev, Aljaž Čepin, Manca Senica, Sara Polšak, Doroteja Šergon, Jona Čepin in Lenart Ploštajner, na kar smo zelo ponosni.

Knjižničarka Lučka Palir in
mentorica bralne značke Klavdija Namurš

Noč branja 2024 je bila dogodek, ki je okronal zaključek bralne značke v šolskem letu 2023/2024. Po dveh letih so bili učenci za svoje prizadevno branje zopet nagrajeni s posebnim doživetjem. S petka na soboto so prespali v šoli. Mentorji in učitelji smo poskrbeli za zanimivo in razgibano dogajanje, ki so mu svoj delež prispevali tudi učenci. V sproščenem vzdušju smo pričeli v petek popoldne. Imeli smo obisk iz ljubljanske Vodnikove domačije, Od tam so prišle ustvarjalke Nuša Jurjevič, Maša Jazbec in Špela Frlic. Delujejo v okviru Zavoda Divja misel. Organizirajo in izvajajo pripovedovalske delavnice Pravljičnega studia.

Udeleženci so se pripravljali na bitko talentov. V večernih urah so se predstavili v trinajstih točkah Lesično ima talent. Zmagovalec je bil David Čepin, ki je s pesmijo prepričal občinstvo in žirantke.

Zagotovo velja, da se med bralci najde mnogo vsestransko ustvarjalnih ljudi, ki se uveljavljajo še na drugim področjih umetnosti.

Med mladimi, ki v dobi vseprisotnih pametnih naprav še vedno radi posegajo po (dobrih) knjigah, je tudi učenka 8. razreda Leja Kozole. Leja je v letu 2024 izdala svojo prvo knjigo - roman Ko postaneš nekdo drug. Prva predstavitev knjige bo na OŠ Lesično v torek, 18. junija 2024, ob 17.30.

Želimo, da branje še mnogim otrokom pomaga zadržati živo domišljijo, iskati nove poti razmišljanja in krepiti njihov lasten ustvarjalni izraz.

MLADA PISATELJICA LEJA KOZOLE IN NJEN LITERARNI PRVENEC KO POSTANEŠ NEKDO DRUG

Na Osnovni šoli Lesično se je na vroče torkovo popoldne odvijal prav poseben dogodek. Osmošolka Leja Kozole je namreč javnosti predstavila svoj literarni prvenec Ko postaneš nekdo drug in s svojim nastopom očarala vse prisotne.

Leja je pokazala izjemen talent na literarnem področju, ki so ga prepoznali tudi v založbi 5ka, kjer so objavili natečaj Mladi pisatelj leta 2023. S svojim prvencem je osvojila 2. mesto in ob podpori družine je izšla tudi tiskana verzija njene knjige.

Na šoli smo ob predstavitvi njene knjige pripravili dogodek s kulturnim programom, ki se ga je udeležilo veliko obiskovalcev. Skozi pogovor z avtorico in ob poslušanju posameznih odlomkov iz njene knjige smo spoznali, o čem je pisala v knjigi. Po besedah ustanoviteljice založbe 5ka, ge. Petre Škarja, je Leja po slogu pisanja eden največjih talentov med mladimi pisatelji. Na sami predstavitvi je s suverenim nastopom pokazala, da je iz pravega testa, in dokazala, kako zrelo lahko razmišljajo tudi najstniki.

Zahvale za lepo izpeljan dogodek gredo seveda tudi Leji in njeni družini, ki nas je po kulturnem programu razvajala s sladkimi dobrotami.

Leji želimo, da bo svoj talent samo še negovala in razvijala, mi pa ji bomo pri tem stali ob strani po najboljših močeh.

Želimo vam lepo poletje!

